

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะ การวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา ของนักเรียน
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

Developing Students creativity by Using Art Drawing Theory of Tri-Angus

โดย

อาจารย์ภาวิณี โสระเวช

ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะ การวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา ของ
นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Developing Students creativity by Using Art Drawing Theory of Tri-Angus

โดย

อาจารย์ภาวิณี โสระเวช

ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

ชื่อรายงานการวิจัย : การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะ การวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎี
ไตร-องศา ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ชื่อผู้วิจัย : ภาวิณี โสระเวช
ปีที่ทำการวิจัย : 2558

.....

การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้ศิลปะบทเรียนตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาตามแนวคิดทฤษฎีเพื่อไปใช้ในการสร้างงานศิลปะ การจัดกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศาการจัดการว่าด้วยการนำเอาความรู้และความเข้าใจในการทำงานตามองค์ประกอบ ดั้งเดิมซ้ำ และเกณฑ์การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 เพื่อให้นักเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้น การพัฒนากระบวนการสร้างบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศาผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางการดำเนินการตามกระบวนการพัฒนาคุณภาพ และนำมาสอนในกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 62 คน ด้วยการใช้บทเรียน 3 เรื่อง คือ เรื่องที่หนึ่ง การวาดภาพต้นไม้โดยการลากเส้นสร้างสรรค์ เรื่องที่สอง คือ รูปร่าง รูปทรง แสงและเงา เรื่องที่สาม คือ การวาดภาพตามที่กำหนดให้อย่างสวยงามเหมือนภาพต้นแบบ และสร้างสรรค์แต่งเติมภาพ โดยการสอนตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศาได้สร้างเกณฑ์การประเมินตามแนวคิดทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ แบ่งเป็น 6 เกณฑ์ คือ 1. ความแตกต่าง 2. ความแปลกใหม่ไม่เหมือนใคร 3. ความคิดยืดหยุ่นละเอียดลออ 3. ความสวยงามประณีตในการวาดภาพและระบายสี 5. ความสำเร็จของผลงานศิลปะ 6. การจัดเก็บอุปกรณ์ พบว่า ผลการพัฒนาตามกระบวนการสร้างแบบฝึกและการใช้สอนเพื่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จาก 80 % เป็น 90 % โดยใช้เกณฑ์การประเมิน 6 ข้อ และอาจารย์ผู้สอนประเมิน ซึ่งผลลัพธ์การเรียนรู้สามารถพัฒนาขึ้นครบตามเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้ในกรวัดและประเมินผล

คำสำคัญ

การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์/บทเรียนการวาดภาพ / ทฤษฎีไตร-องศา/ คุณภาพ

ABSTRACT

Research Title ; Developing Students creativity by Using Art Drawing
Theory of Tri-Angus
Author ; PAWINEE SORAWECH
Year ; 2015

.....

Abstract

The purposes of this research study were to enhance the students' creativity by using Tri-Angus theory for grade six of demonstration school, SuanSunandhaRajabhat University and to manage the school curriculum by using the art of drawing according to Tri-Angus Theory in order to enhance the quality of students continuously. The management of quality of students was designed to meet the standard quality of national education of 2008. The creative criteria of evaluation included differentiation, innovation, flexibility, neat and beauty of drawing and painting, success of the art, and material maintenance. The population include all students from grade one to grade six. The purposive sampling technique was utilized to obtain 62 of six grade students. This was an experimental research technique by designing the special curriculum and allowed students to learn, after that the students were evaluated from the special curriculum. The findings revealed that the students' learning results improve from the average of 80 percent to 95 percent. By using both teacher's evaluation and students' evaluation, both evaluations met with the standard quality of national education 2008.

Keywords:Creativity, Curriculum, Tri-Angus Quality

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะ การวาดภาพตามแนวคิด ทฤษฎีไตร-องศา ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (Developing Students creativity by Using Art Drawing Theory of Tri-Angus) ปีงบประมาณ 2558 ซึ่งการดำเนินการวิจัย ในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือของผู้บริหารโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา คณะ อาจารย์โรงเรียนสาธิตฯ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา และผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับวิธีการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่สถาบันวิจัยและพัฒนา ที่ให้ความช่วยเหลือในการติดต่อประสานงานและ แจ็งข่าวสารเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการวิจัยให้ผู้วิจัยรับทราบ

คุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยนี้ ขอมอบแต่ บิดา มารดา และครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่ง สอนให้ความรู้ผู้วิจัยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ภาวิณี โสระเวช

ตุลาคม 2558

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	3
ABSTRACT	5
กิตติกรรมประกาศ	7
สารบัญ	8
สารบัญตาราง	10
บทที่ 1 บทนำ	11
ความเป็นมาและความสำคัญ	11
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	12
ขอบเขตของการวิจัย	13
นิยามศัพท์เฉพาะ	14
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	14
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
.แนวคิดทฤษฎีศิลปะไทยไตร-องศา	15
หลักสูตรการจัดการศึกษาระดับชั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	16
ทฤษฎีศิลปะ/เทคนิคและขั้นตอนการวาดภาพสีน้ำ วัสดุอุปกรณ์การวาดภาพสีน้ำ	24
แนวคิดทฤษฎีการประกันคุณภาพการศึกษา	32
แนวคิดการพัฒนาและเทคนิคการจัดการเรียนการสอน	36
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	39
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	40
วิธีสร้างเครื่องมือ	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล	42
การวิเคราะห์ข้อมูล	30

เรื่อง	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
กระบวนการเชิงคุณภาพ	44
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	66
ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	66
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	67
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	72
ผลการวิจัย	73
สรุปผลการวิจัย	74
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	74
บรรณานุกรม	75
ภาคผนวก	76
ประวัติผู้ทำรายงานการวิจัย	77

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
4.1	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	67
4.2	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	68
	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับชั้น	68
4.4	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในการเรียนแบบฝึก แบบฝึกที่ 1 การรับรู้ด้านจิตกรรม เรื่อง การระบายสีน้ำ ครั้งที่ 1 ก่อนเรียน	69
4.5	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในการเรียนแบบฝึก แบบฝึกที่ 2 การปฏิบัติกิจกรรมการออกแบบการวาดภาพระบายสีน้ำ	70
4.6	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในการเรียนแบบฝึกที่ 3 การปฏิบัติกิจกรรมการออกแบบการวาดภาพระบายสีน้ำ ครั้งที่ 2 หลังเรียน	71

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) มีแนวทางการพัฒนาหลักสูตร เป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนและกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ โดยมีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด โครงสร้างเวลาเรียน ตลอดจนเกณฑ์การประเมิน ให้เกิดการเรียนรู้ที่คาดหวัง เกิดความรู้ ทักษะ นำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่าง ถูกต้องและเหมาะสม พัฒนาคุณภาพนักเรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 เน้นให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัย เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ การ พัฒนาการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ เป็นผลให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตาม จุดมุ่งหมายการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ได้นำไปใช้ในการเรียนที่มี ประโยชน์ในการช่วยให้เกิดการพัฒนการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (สำนักงานวิชาการและ มาตรฐานการศึกษา, 2551) จากหลักสูตรการศึกษาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการ เรียนรู้ศิลปะ (ทัศนศิลป์) มุ่งพัฒนาให้ ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะเกิดความซาบซึ้งใน คุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระ คือพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ชื่นชม ความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้ง ด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายให้นักเรียน มีความรู้ ความเข้าใจองค์ประกอบศิลป์ ทัศนธาตุ สร้างและนำเสนอผลงานทางทัศนศิลป์จากจินตนาการ โดย สามารถใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถใช้เทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่างานทัศนศิลป์ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานตัวชี้วัดและ สาระการเรียนรู้ในแต่ละระดับชั้นมุ่งให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และเข้าใจ บอกความรู้สึก อภิปรายบรรยาย เกี่ยวกับรูปร่างและขนาด ความแตกต่างของธรรมชาติ การสร้างสรรค์ผลงานอื่นๆที่รับรู้ด้วยการเห็นและงาน สร้างสรรค์อื่นๆที่รับรู้ ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดศักยภาพทางด้านศิลปะ คือ การส่งเสริมการพัฒนาความคิด สร้างสรรค์ องค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ประกอบด้วย ความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่ม ความคิดละเอียดลออ ความคิดสร้างสรรค์มีผลต่อคุณภาพชีวิตช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่าในสังคม นักเรียนเกิดคุณลักษณะที่ต้องการตามหลักสูตร คือ เก่ง ดี มี ความสุข ด้วยวิธีการการสร้างสรรคผลงานทางทัศนศิลป์ เพื่อค้นหาคุณค่า ความงามในผลงานศิลปะนั้น ๆ เทคนิคและขั้นตอนการวาด ผลงานศิลปะที่แสดงออกด้วยการขีดเขียน การวาด และระบายสี เพื่อให้เกิดภาพ

จากแนวคิดทฤษฎีศิลปะไทยไตร-องศา (Theory of THAI ARTS TRIQUANGSA) ของยศนันท์ แยมเมือง เป็นหลักการทางศิลปะ ประยุกต์ให้เกิดรูปแบบใหม่ๆโดยวิวัฒนาการมาจากโครงสร้างศิลปะไทยเดิม เป็นศิลปะไทยแนวพัฒนาไปสู่สากลนิยม มุ่งเน้นถึงการคิดเป็นหลักการสำคัญ

ตามแนวคิดทฤษฎีศิลปะไทยไตร-องศา (Theory of THAI ARTS TRIQUANGSA) ของยศนันท์ แยมเมือง เป็นหลักการทางศิลปะไทย ที่ไม่ใช่ศิลปะไทยแนวประเพณีนิยมเชิงอนุรักษ์และไม่ใช่ศิลปะไทยเชิงประยุกต์ให้เกิดรูปแบบใหม่ๆโดยวิวัฒนาการมาจากโครงสร้างศิลปะไทยเดิม ซึ่งมีศิลปะป็นรุ่นใหม่ หลายท่าน เป็นศิลปะไทยแนวพัฒนาไปสู่สากลนิยม ศิลปะไทยไตร-องศา นับว่าเป็นแนวทางร่วมของการสร้างสรรค์งานศิลปะไทยแบบเดิมและแบบใหม่เข้าด้วยกันเป็นศิลปะไทยแบบที่สาม เน้นความงามในศิลปะสามแบบคือ ศิลปะการเห็น (ทัศนศิลป์) ดังนั้นสรุปได้ว่าการนำแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา (Theory of THAI ARTS TRIQUANGSA) ของยศนันท์ แยมเมือง เป็นทฤษฎีเชิงวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ นำรูปทรงสามเหลี่ยม มาใช้ในการสร้างผลงานศิลปะ เช่น การจัดองค์ประกอบศิลปะ การออกแบบ ด้วย เส้น สี แสง และเงาเป็นผลงานศิลปะ จาก การนำแนวคิดการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะไทยไตร-องศา นับว่าเป็นแนวทางร่วมของการสร้างสรรค์งานศิลปะไทย ซึ่งสามารถนำมาผสมผสานสร้างสรรค์บทเรียนศิลปะเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนให้เห็นเด่นชัดด้วยตามแนวคิดทฤษฎีศิลปะเพื่อไปใช้ในการสร้างงานศิลปะ เพื่อความสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา เพื่อการประเมินคุณภาพภายใน มาตรฐานด้านการจัดการศึกษา การสร้างคุณภาพให้เกิดขึ้นกับองค์กรและผู้เรียนโดยใช้แนวคิดทฤษฎี การบริหารคุณภาพการปฏิบัติการตามระบบ TQM (Total Quality Management : TQM) โดยการใช้วงจรเดมมิง (PDCA or Deming Cycle) มาสร้างมาตรฐานการจัดระบบคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์อย่างมีคุณภาพ สร้างกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการ PDCA เป็นวงจรพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ตามหลักการแนวคิดทฤษฎีการพัฒนาคุณภาพทั้งระบบ (Total Quality Management : TQM) โดยผู้วิจัยได้นำวิธีการการพัฒนาคุณภาพวงจรพัฒนาคุณภาพ (PDCA) มาพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อ การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา การพัฒนาการเรียนการสอนที่เริ่มที่ละชั้น P-D-C-A ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางการดำเนินการตามกระบวนการพัฒนาคุณภาพ มาสร้างบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มาสร้างบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา จึงเป็นที่มาของการทำวิจัยครั้งนี้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1.ขอบเขตด้านประชากร/กลุ่มเป้าหมาย

ประชากรที่กำหนดการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 62 คนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎี ไตร-องศา ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1.ขอบเขตด้านประชากร/กลุ่มเป้าหมาย

ประชากรที่กำหนดการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 62 คนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

2.ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยประเภททดลอง และเป็นการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) ความสอดคล้องของวงจรเชิงปฏิบัติการกับวงจรพัฒนาคุณภาพงานและการนำหลักการ Deming วงจรพัฒนาคุณภาพงานพบว่ามี ความสอดคล้องกันดังนี้

PDCA เป็นวงจรพัฒนาคุณภาพงานเป็นวงจรพัฒนาพื้นฐานหลักของการพัฒนาคุณภาพทั้งระบบ (Total Quality Management : TQM) ผู้ที่คิดค้นกระบวนการหรือวงจรพัฒนาคุณภาพ (PDCA) จึงเรียกว่า วงจร (Deming) วงจร PDCA ประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. **วางแผน (Plan-P)**คือ ศึกษา วิเคราะห์ วางแผนการสร้างแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา 3 เรื่อง

2. **การปฏิบัติ (Do-D)**คือ สร้างแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา 3 เรื่อง ในการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพของหลักสูตร

3. **ตรวจสอบ (Check-C)**คือ ตรวจสอบ รายงานผลสัมฤทธิ์การใช้การใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะเพื่อความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา

3**การปรับปรุงแก้ไข (Action-A)**. A คือ พัฒนา ปรับปรุง แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา 3 เรื่อง ใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กระบวนการจัดการคุณภาพวงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)

2. การนำแนวคิดการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ของ ความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ
หลักสูตรการศึกษาแกนกลางขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 1 ทักษะศิลป์
พัฒนาการทางด้านศิลปะ ทฤษฎีการศึกษา การศึกษาและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ที่เน้นการแสดงออก
ทางด้านศิลปะที่มีความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์ทั้ง 4 ด้าน คือ

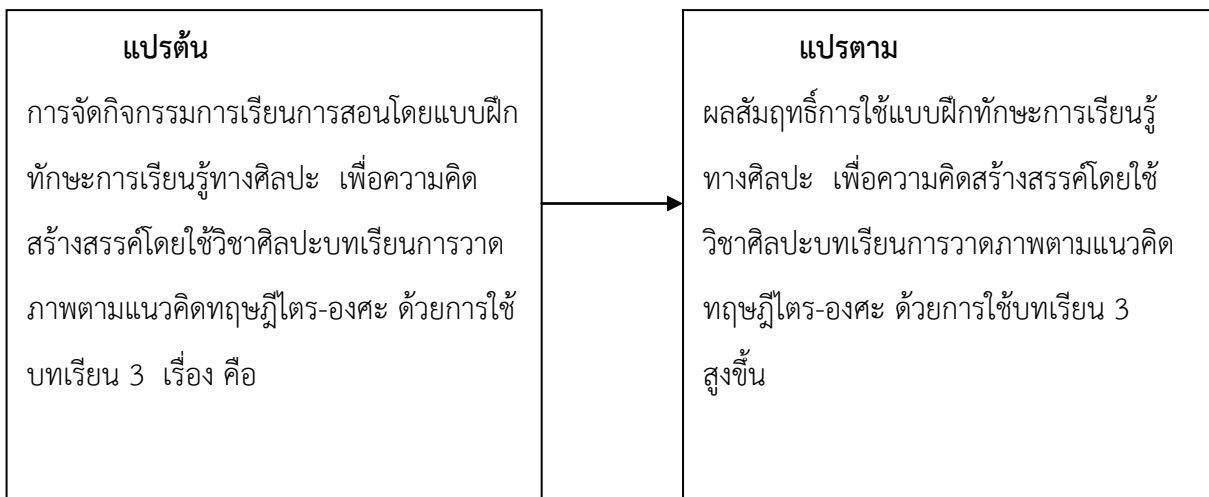
- 1.ความคล่องในการคิด
- 2.ด้านความคิดยืดหยุ่น
- 3.ด้านความคิดริเริ่ม
- 4.ด้านความคิดละเอียดละออ

นำมาสร้างแบบฝึกทักษะกระบวนการคิดสร้างสรรค์โดยใช้ภาพเป็นสื่อ การพัฒนาแบบฝึกทักษะการ
เรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา 3
เรื่อง 6 ข้อคำถาม ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตัวแปร

1. ตัวแปรต้น คือ แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะ
บทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา เรื่อง ทักษะธาตุและองค์ประกอบศิลป์ ด้วยการใช้บทเรียน 3
เรื่อง คือ เรื่องที่หนึ่ง การวาดภาพต้นไม้โดยการลากเส้นสร้างสรรค์ เรื่องที่สอง คือ รูปร่าง รูปทรง แสงและเงา
เรื่องที่สาม คือ การวาดภาพตามที่กำหนดให้อย่างสวยงามเหมือนภาพต้นแบบ และสร้างสรรค์แต่งเติมภาพ โดย
การสอนตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา

2. ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์การใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อความคิดสร้างสรรค์
โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา ด้วยการใช้บทเรียน 3

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ

ระยะเวลาดำเนินการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เกิดความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะ และมีทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะที่สูงขึ้น
2. ผลสัมฤทธิ์การใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะ บทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงขึ้น
3. ได้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา

นิยามศัพท์เฉพาะ

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความคิดสร้างสรรค์ที่เน้นการแสดงออกทางด้านศิลปะที่มีความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์ทั้ง 4 ด้าน คือ ความคล่องในการคิด ด้านความคิดยืดหยุ่น ด้านความคิดริเริ่ม และด้านความคิดละเอียดลออ

แนวคิดทฤษฎีไตร-องศา หมายถึง เป็นหลักการทางศิลปะไทย เป็นแนวทางร่วมของการสร้างสรรค์งานศิลปะไทยแบบเดิมและแบบใหม่เข้าด้วยกันเป็นศิลปะไทยแบบที่สาม กล่าวคือ มุ่งเน้นถึงการคิดเป็นหลักการสำคัญ ในแบบศิลปะสากลแบบก้าวหน้า

วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle) หมายถึง วงจร PDCA ประกอบด้วย ขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1. วางแผน (Plan-P) 2. การปฏิบัติ (Do-D) 3. ตรวจสอบ (Check-C) 4. การปรับปรุงแก้ไข (Action-A)

แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยดัดแปลงมาจากแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์โดยใช้ภาพเป็นสื่อ โดยมีวัตถุประสงค์สำหรับใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน

ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะ การวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยตามลำดับ ดังนี้

- 1.แนวคิดทฤษฎีศิลปะไทยไตร-องศา
2. หลักสูตรการศึกษาการจัดการศึกษาระดับพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(ทัศนศิลป์)
- 3.ทฤษฎีศิลปะ
5. ทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์
- 6.แนวคิดทฤษฎีการประกันคุณภาพการศึกษา หลักการของการประกันคุณภาพการศึกษา องค์ประกอบของการประกันคุณภาพ
- 7.แนวคิดการพัฒนาโดยการนำหลักการวงจรเดมมิง (Demming Cycle)
8. ตามแนวคิดทฤษฎีการจัดการศึกษาเชิงคุณภาพการศึกษาSIPPO MODEL ของ ช่างโชติ พันธุ์เวช

1.แนวคิดทฤษฎีศิลปะไทยไตร-องศา

แนวคิดทฤษฎีศิลปะไทยไตร-องศา (Theory of THAI ARTS TRIOUANGSA) ของดร.ยศนันท์ แยมเมือง ได้กล่าวว่า เป็นหลักการทางศิลปะไทย ที่ไม่ใช่ศิลปะไทยแนวประเพณีนิยมเชิงอนุรักษ์และไม่ใช่ศิลปะไทยเชิงประยุกต์ให้เกิดรูปแบบใหม่ๆโดยวิวัฒนาการมาจากโครงสร้างศิลปะไทยเดิม ซึ่งมีศิลปะป็นรุ่นใหม่ หลายท่าน เป็นศิลปะไทยแนวพัฒนาไปสู่สากลนิยม ศิลปะไทยไตร-องศา นับว่าเป็นแนวทางร่วมของการสร้างสรรค์งานศิลปะไทยแบบเดิมและแบบใหม่เข้าด้วยกันเป็นศิลปะไทยแบบที่สาม กล่าวคือ มุ่งเน้นถึงการคิดเป็นหลักการสำคัญ ให้คุณค่าทางความคิดจากอดีตสู่ปัจจุบัน และจากปัจจุบันสู่นาคต ในแบบศิลปะสากลแบบก้าวหน้า คือ ยุคหลังสมัยใหม่ และกำลังก้าวไปสู่ยุคศิลปะยุคหลังของหลังสมัยใหม่ผลงานศิลปะที่แสดงออกด้วยการขีดเขียน การวาด และระบายสี เพื่อให้เกิดภาพ เป็นงานศิลปะที่มี 2 มิติ เป็นรูปแบบไม่มีความลึกหรืออนุหนาแต่สามารถเขียนลงตาให้เห็นว่ามีความลึกหรืออนุได้ ความงามของจิตรกรรมเกิดจากการใช้สีในลักษณะต่าง ๆ กัน องค์ประกอบสำคัญของงานจิตรกรรมคือ 1. ผู้สร้างงานหรือ ผู้วาด เรียกว่า จิตรกรรม 2. วัสดุที่ใช้รองรับการวาดเช่น กระดาษ ผ้า ผนัง ฯลฯ 3. สี เป็นสิ่งที่แสดงออกถึงเนื้อหาเรื่องราวเกี่ยวกับผลงานการวาดภาพเป็นพื้นฐานของงานศิลปะทุกชนิด ผู้สร้างสรรค์งานจิตรกรรมเรียกว่า จิตรกร (Painter) งานจิตรกรรม แบ่งออกได้ 2 ชนิด คือ 1. การวาดเส้น (Drawing) 2. การระบายสี (Painting) ซึ่งถือว่า ทฤษฎีแนวคิดเก่าๆ ในอดีต ไม่สามารถครอบคลุมหรือจำกัดสิทธิเสรีภาพทางความคิดของศิลปินรุ่นใหม่ๆได้

แนวคิดทฤษฎีศิลปะไทยไตร-องศา ของดร. ยศนันท์ แยมเมือง ได้ให้ความสำคัญสามารถสรุปได้ว่า

1. ให้ความสำคัญของความเป็นชาติพันธุ์ ด้วยลักษณะสาม ทั้งรูปธรรม นามธรรม และถึงรูปธรรม นามธรรม เช่น ไตรรงค์ สามสี หลักธรรมคือ เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป รูปลักษณะศิลปะไทย คือ หน้าบัน กนก

กระจิ่ง ส่วนประกอบของลายไทยต่างๆ กิจกรรมที่เกิดจากร่างกาย เช่น รูปทรงมือในการไหว้ ทำร่าจับมือเป็นรูปสามเหลี่ยม

2. มีลักษณะสากลนิยมเป็นแนวทางเดียวกันกับ สังคมโลก อันร่วมสมัย เช่น สุนทรียศาสตร์ เน้นความงามในศิลปะสามแบบคือ ศิลปะการเห็น (ทัศนศิลป์) ศิลปะของการเคลื่อนไหว(นาฏศิลป์) ศิลปะของการได้ยิน (คีตศิลป์) หรือลักษณะ สามฝ่าย เช่น พีระมิด หอไอเฟล

3. ลักษณะสามในภาษาของสังคมไทย เช่น การใช้คำสามพยางค์ ซึ่งภาษาเป็นศิลปะ หนึ่งซึ่งแสดงออกถึงคุณค่าของความงาม เช่น คำว่า สยาม หมายถึง ดินแดนแห่งสวรรค์ชั้นที่สาม

ดังนั้นสรุปได้ว่าการนำจิตรกรรมไทยไตร-องศา ตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา (Theory of THAI ARTS TRIQUANGSA) ของดร. ยศนันท์ แยมเมือง ซึ่งผู้วิจัยเองได้ศึกษา ตามแนวทางและกระบวนการที่ผู้วิจัยได้คิดค้นทฤษฎีเชิงวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ นำรูปทรงสามเหลี่ยม มาใช้ในการสร้างผลงานศิลปะ เช่น การจัดองค์ประกอบศิลปะ การออกแบบ ด้วย เส้น สี แสง และเงาเป็นผลงานศิลปะขึ้นแบบฉับพลันด้วยเพลงฟูกันตาม แนวการแสดงออกแบบบลูสตรีค (BLUESTREAK) คือ รวดเร็วเหมือนสายฟ้าฟาด เต็มเปี่ยมไปด้วยพลัง มาพัฒนารูปแบบงานศิลปะตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา (Theory of THAI ARTS TRIQUANGSA) ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน การศึกษามีส่วนส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพสูงสุด การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ที่สำคัญคือการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ ความเชี่ยวชาญด้านการศึกษาเพื่อการพัฒนาชาติอย่างยั่งยืน การสร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพ และศักยภาพตรงตามความต้องการของสังคมเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน เพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน การศึกษาการจัดการศึกษามีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพเกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของงานศิลปะ

2. หลักสูตรการศึกษาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(ทัศนศิลป์)เป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้โดยมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะเกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่าง ๆ ประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบศิลป์ ทัศนธาตุ สร้างและนำเสนอผลงานทางทัศนศิลป์จากจินตนาการ โดยสามารถใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถใช้เทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่างานทัศนศิลป์เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ชื่นชม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 1.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

รู้และเข้าใจการใช้ทัศนธาตุ รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว สี แสงเงา มีทักษะพื้นฐานในการใช้ วัสดุอุปกรณ์ ถ่ายทอดความคิด อารมณ์ ความรู้สึก สามารถใช้หลักการจัดขนาด สัดส่วน ความสมดุล น้ำหนัก แสงเงา ตลอดจนการใช้สีคู่ตรงข้ามที่เหมาะสมในการสร้างงานทัศนศิลป์ ๒ มิติ ๓ มิติ เช่น งานสื่อผสม งานวาดภาพระบายสี งานปั้น งานพิมพ์ภาพ รวมทั้งสามารถ สร้างแผนภาพ แผนผัง และภาพประกอบเพื่อถ่ายทอดความคิด จินตนาการเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ และสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานทัศนศิลป์ที่สร้างสรรค์ด้วยวัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่ต่างกันได้ เข้าใจปัญหาในการจัดองค์ประกอบศิลป์ หลักการลดและเพิ่มในงานปั้น การสื่อความหมายในงานทัศนศิลป์ของตน รู้วิธีการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น ตลอดจนรู้และเข้าใจคุณค่าของงานทัศนศิลป์ที่มีผลต่อชีวิตของคนในสังคม รู้และเข้าใจบทบาทของงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนชีวิตและสังคม อิทธิพลของความเชื่อความศรัทธา ในศาสนา และวัฒนธรรมที่มีผลต่อการสร้างงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น จากการศึกษาหลักสูตรผู้วิจัยได้เลือกเฉพาะ สาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ดังสรุปได้ดังต่อไปนี้

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.4	1. เปรียบเทียบรูปลักษณะของรูปร่างรูปทรง ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์	☐ รูปร่าง รูปทรง ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์
	2. อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของสีวรรณะอุ่น และสีวรรณะเย็นที่มีต่ออารมณ์ของมนุษย์	☐ อิทธิพลของสี วรรณะอุ่น และวรรณะเย็น

	3. จำแนกทัศนธาตุของสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์โดยเน้นเรื่องเส้น สี รูปร่างรูปทรงพื้นผิว และพื้นที่ว่าง	☐ เส้น สี รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว และพื้นที่ว่าง ในธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์
	4. มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุอุปกรณ์ สร้างสรรค์งานพิมพ์ภาพ	☐ การใช้วัสดุ อุปกรณ์สร้างงานพิมพ์ภาพ
	5. มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุ อุปกรณ์สร้างสรรค์งานวาดภาพระบายสี	☐ การใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการวาดภาพระบายสี
	6. บรรยายลักษณะของภาพโดยเน้น เรื่องการจัดระยะ ความลึก น้ำหนักและ แสงเงาในภาพ	☐ การจัดระยะความลึก น้ำหนักและแสงเงา ในการวาดภาพ
	7. วาดภาพระบายสี โดยใช้สีวรรณะอุ่น และสีวรรณะเย็น ถ่ายทอดความรู้สึกและ จินตนาการ	☐ การใช้สีวรรณะอุ่นและใช้สีวรรณะเย็น วาดภาพถ่ายทอดความรู้สึกและจินตนาการ
	8. เปรียบเทียบความคิดความรู้สึก ที่ถ่ายทอดผ่านงานทัศนศิลป์ของตนเอง และบุคคลอื่น	☐ ความเหมือนและความแตกต่างในงาน ทัศนศิลป์ความคิดความรู้สึกที่ถ่ายทอดในงาน ทัศนศิลป์

สาระที่ 1 ทัศนศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์
วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ
ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	9. เลือกใช้วรรณะสีเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกในการสร้างงานทัศนศิลป์	☐ การเลือกใช้วรรณะสีเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก
ป.5	1. บรรยายเกี่ยวกับจังหวะตำแหน่ง ของสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในสิ่ง แวดล้อม และงานทัศนศิลป์	☐ จังหวะ ตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ใน สิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์
	2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง งานทัศนศิลป์ ที่สร้างสรรค์ด้วยวัสดุ อุปกรณ์และวิธีการที่ต่างกัน	☐ ความแตกต่างระหว่างงานทัศนศิลป์
	3. วาดภาพ โดยใช้เทคนิคของแสงเงา น้ำหนัก และวรรณะสี	☐ แสงเงา น้ำหนัก และวรรณะสี
	4. สร้างสรรค์งานปั้นจาก ดินน้ำมัน หรือดินเหนียว โดยเน้นการถ่ายทอด จินตนาการ	☐ การสร้างงานปั้นเพื่อถ่ายทอดจินตนาการ ด้วยการใช้ดินน้ำมันหรือดินเหนียว

	5. สร้างสรรค์งานพิมพ์ภาพ โดยเน้นการจัดวางตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ในภาพ	☐ การจัดภาพในงานพิมพ์ภาพ
	6. ระบุปัญหาในการจัดองค์ประกอบศิลป์และการสื่อความหมายในงานทัศนศิลป์ของตนเอง และบอกวิธีการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น	☐ การจัดองค์ประกอบศิลป์และการสื่อความหมาย ในงานทัศนศิลป์
	7. บรรยายประโยชน์และคุณค่าของงานทัศนศิลป์ที่มีผลต่อชีวิตของคน	☐ ประโยชน์และคุณค่าของงานทัศนศิลป์

สาระที่ 1 ทัศนศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	1. ระบุสีคู่ตรงข้าม และอภิปรายเกี่ยวกับการใช้สีคู่ตรงข้ามในการถ่ายทอดความคิดและอารมณ์	☐ วงสีธรรมชาติ และสีคู่ตรงข้าม
	2. อธิบายหลักการจัดขนาดสัดส่วน ความสมดุลในการสร้างงานทัศนศิลป์	☐ หลักการจัดขนาด สัดส่วนความสมดุล ในงานทัศนศิลป์
ป.๖	3. สร้างงานทัศนศิลป์จากรูปแบบ 2 มิติ เป็น 3 มิติ โดยใช้หลักการของแสงเงาและน้ำหนัก	☐ งานทัศนศิลป์รูปแบบ ๒ มิติ และ ๓ มิติ
	4. สร้างสรรค์งานปั้นโดยใช้หลักการเพิ่มและลด	☐ รูปและพื้นที่ว่างในงานทัศนศิลป์
	5. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการของรูปและพื้นที่ว่าง	☐ รูปและพื้นที่ว่างในงานทัศนศิลป์
	6. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์โดยใช้สีคู่ตรงข้ามหลักการจัดขนาดสัดส่วนและความสมดุล	☐ การสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์โดยใช้สีคู่ตรงข้าม หลักการจัดขนาด สัดส่วนและความสมดุล
	7. สร้างงานทัศนศิลป์เป็นแผนภาพแผนผัง และภาพประกอบ เพื่อถ่ายทอดความคิดหรือเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ	☐ การสร้างงานทัศนศิลป์เป็นแผนภาพ แผนผัง และภาพประกอบ

สาระที่ 1 ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.4	1. ระบุ และอภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ ในเหตุการณ์ และงานเฉลิมฉลอง ของวัฒนธรรมในท้องถิ่น	☐ งานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมท้องถิ่น
	2. บรรยายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ ที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	☐ งานทัศนศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ
ป.5	1. ระบุและบรรยายเกี่ยวกับลักษณะ รูปแบบของงานทัศนศิลป์ในแหล่งเรียนรู้ หรือนิทรรศการศิลปะ	☐ ลักษณะรูปแบบของงานทัศนศิลป์
	2. อภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ ที่สะท้อนวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ในท้องถิ่น	☐ งานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาในท้องถิ่น
ป.6	1. บรรยายบทบาทของงานทัศนศิลป์ ที่สะท้อนชีวิตและสังคม	☐ บทบาทของงานทัศนศิลป์ในชีวิต และสังคม
	2. อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของ ความเชื่อความศรัทธาในศาสนาที่มีผล ต่องานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	☐ อิทธิพลของศาสนาที่มีต่องานทัศนศิลป์ ในท้องถิ่น

ตัวชี้วัดและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

สาระที่ 1 ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	คุณลักษณะที่พึงประสงค์
ป.4	1. เปรียบเทียบรูปลักษณะของรูปร่างรูปทรง ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์	นักเรียนเปรียบเทียบรูปลักษณะ รูปร่าง รูปทรง ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงาน ทัศนศิลป์
	2. อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของสีวรรณะอุ่น และสีวรรณะเย็นที่มีต่ออารมณ์ของมนุษย์	นักเรียนอภิปราย อิทธิพลของสี วรรณะอุ่น และวรรณะเย็น
	3. จำแนกทัศนธาตุของสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์โดยเน้นเรื่องเส้น	นักเรียนจำแนกทัศนธาตุเส้น สี รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว และพื้นที่ว่างในธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

	สี รูปร่างรูปทรงพื้นผิว และพื้นที่ว่าง	และงานทัศนศิลป์
	4. มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุอุปกรณ์ สร้างสรรค์งานพิมพ์ภาพ	นักเรียนมีทักษะพื้นฐานการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างงานพิมพ์ภาพ
	5. มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุ อุปกรณ์สร้างสรรค์งานวาดภาพระบายสี	นักเรียนมีทักษะพื้นฐานการใช้วัสดุ อุปกรณ์ใน การวาดภาพระบายสี
	6. บรรยายลักษณะของภาพโดยเน้น เรื่องการจัดระยะ ความลึก น้ำหนักและ แสงเงาในภาพ	นักเรียนบรรยายลักษณะของภาพโดยเน้น การจัดระยะความลึก น้ำหนักและแสงเงา ในการวาดภาพ
	๗. วาดภาพระบายสี โดยใช้สีวรรณะอุ่น และสีวรรณะเย็น ถ่ายทอดความรู้สึกและ จินตนาการ	นักเรียนวาดภาพระบายสี การใช้สีวรรณะอุ่น และสีวรรณะเย็นวาดภาพถ่ายทอดความรู้สึก และจินตนาการ

สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์
วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ
ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน(ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	คุณลักษณะที่พึงประสงค์
ป.4	8. เปรียบเทียบความคิดความรู้สึกที่ถ่ายทอด ผ่านงานทัศนศิลป์ของตนเองและบุคคลอื่น	นักเรียนเปรียบเทียบความคิดความรู้สึกความ เหมือนและความแตกต่างในงานทัศนศิลป์ ความคิดความรู้สึกที่ถ่ายทอดในงานทัศนศิลป์
	9. เลือกใช้วรรณะสีเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกในการสร้างงานทัศนศิลป์	นักเรียนการเลือกใช้วรรณะสีเพื่อถ่ายทอด อารมณ์ความรู้สึก
ป.5	1. บรรยายเกี่ยวกับจังหวะตำแหน่ง ของสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในสิ่งแวดล้อมและงาน ทัศนศิลป์	นักเรียนบรรยายเกี่ยวกับจังหวะ ตำแหน่งของ สิ่งต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์
	2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง งานทัศนศิลป์ ที่สร้างสรรค์ด้วยวัสดุอุปกรณ์ และวิธีการที่ต่างกัน	นักเรียนเปรียบเทียบ ความแตกต่างระหว่าง งานทัศนศิลป์
	3. วาดภาพ โดยใช้เทคนิคของแสงเงา น้ำหนัก และวรรณะสี	นักเรียนวาดภาพ โดยใช้เทคนิคของแสงเงา น้ำหนัก และวรรณะสี
	๓. สร้างสรรค์งานปั้นจาก ดินน้ำมันหรือ ดิน เหนียว โดยเน้นการถ่ายทอดจินตนาการ	นักเรียนการสร้างงานปั้นเพื่อถ่ายทอด จินตนาการด้วยการใช้ดินน้ำมันหรือ ดินเหนียว
	5. สร้างสรรค์งานพิมพ์ภาพ โดยเน้น การจัดวางตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ในภาพ	นักเรียนสร้างสรรค์งานพิมพ์ภาพ โดยเน้น การจัดภาพในงานพิมพ์ภาพ

	6. ระบุปัญหาในการจัดองค์ประกอบศิลป์ และการสื่อความหมายในงานทัศนศิลป์ ของตนเอง และบอกวิธีการปรับปรุงงาน ให้ดีขึ้น	นักเรียนระบุปัญหาใน การจัดองค์ประกอบ ศิลป์และการสื่อความหมาย ในงานทัศนศิลป์
	7. บรรยายประโยชน์และคุณค่า ของงานทัศนศิลป์ที่มีผลต่อชีวิตของคน ในสังคม	นักเรียนบรรยายประโยชน์และคุณค่าของงาน ทัศนศิลป์

สาระที่ 1 ทัศนศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน(ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	ที่พึงประสงค์
ป.6	1. ระบุสีคู่ตรงข้าม และอภิปราย เกี่ยวกับการใช้สีคู่ตรงข้ามในการ ถ่ายทอดความคิดและอารมณ์	นักเรียนระบุวงสีธรรมชาติ และสีคู่ตรงข้าม
	2. อธิบายหลักการจัดขนาดสัดส่วน ความสมดุลในการสร้างงานทัศนศิลป์	นักเรียนอธิบายหลักการจัดขนาด สัดส่วน ความสมดุล ในงานทัศนศิลป์
	3. สร้างงานทัศนศิลป์จากรูปแบบ ๒ มิติ เป็น ๓ มิติ โดยใช้หลักการ ของแสงเงาและน้ำหนัก	นักเรียนสร้างงานทัศนศิลป์รูปแบบ ๒ มิติ และ ๓ มิติ
	4. สร้างสรรค์งานปั้นโดยใช้หลักการ เพิ่มและลด	นักเรียนสร้างสรรค์รูปและพื้นที่ว่างในงาน ทัศนศิลป์
	5. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการ ของรูปและพื้นที่ว่าง	นักเรียนสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์รูปและพื้นที่ ว่างในงานทัศนศิลป์
	6. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์โดยใช้ สีคู่ตรงข้ามหลักการจัดขนาดสัดส่วน และความสมดุล	นักเรียนสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์โดยใช้ สีคู่ตรงข้าม หลักการจัดขนาด สัดส่วนและ ความสมดุล
	7. สร้างงานทัศนศิลป์เป็นแผนภาพ แผนผัง และภาพประกอบ เพื่อถ่ายทอด ความคิดหรือเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์	นักเรียนสร้างงานทัศนศิลป์เป็นแผนภาพ แผนผัง และภาพประกอบ

สาระที่ 1 ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ชั้น	ตัวชี้วัด	ที่พึงประสงค์
ป.4	1. ระบุ และอภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ ในเหตุการณ์ และงานเฉลิมฉลอง ของวัฒนธรรมในท้องถิ่น	นักเรียนระบุ และอภิปรายเกี่ยวกับงาน ทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมท้องถิ่น
	2. บรรยายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ ที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	นักเรียนบรรยายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์จาก วัฒนธรรมต่าง ๆ
ป.5	1. ระบุและบรรยายเกี่ยวกับลักษณะ รูปแบบของงานทัศนศิลป์ในแหล่งเรียนรู้ หรือนิทรรศการศิลปะ	นักเรียนระบุและบรรยายลักษณะรูปแบบของ งานทัศนศิลป์
	2. อภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ ที่สะท้อนวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ในท้องถิ่น	นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่ สะท้อนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในท้องถิ่น
ป.6	1. บรรยายบทบาทของงานทัศนศิลป์ ที่สะท้อนชีวิตและสังคม	นักเรียนบรรยายบทบาทของบทบาทของงาน ทัศนศิลป์ในชีวิต และสังคม
	2. อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของ ความเชื่อความศรัทธาในศาสนาที่มีผล ต่องานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของศาสนาที่ มีต่องานทัศนศิลป์ ในท้องถิ่น

ทฤษฎีศิลปะ

ศิลปะ หมายถึง การแสดงความคิดเห็น ต่อผลงานศิลปะอย่างมีหลักการ เพื่อค้นหาคุณค่า ความงามในผลงานศิลปะนั้น ๆ ทฤษฎีศิลปะเพื่อนำไปใช้ในการสร้างงานศิลปะ และ ความรู้ไปใช้ประกอบการทำศิลปะวิจารณ์ เพราะการเข้าถึงความงามทางศิลปะต้องเข้าใจในหลักการและทฤษฎี

ศิลปะ หมายถึง การแสดงความคิดเห็น ต่อผลงานศิลปะอย่างมีหลักการ เพื่อค้นหาคุณค่า ความงามในผลงานศิลปะนั้น ๆ ทฤษฎีศิลปะเพื่อนำไปใช้ในการสร้างงานศิลปะ และ ความรู้ไปใช้ประกอบการทำศิลปะวิจารณ์ เพราะการเข้าถึงความงามทางศิลปะต้องเข้าใจในหลักการและทฤษฎี เทคนิคและขั้นตอนการวาดภาพสีน้ำ วัสดุอุปกรณ์การวาดภาพสีน้ำ การวาดภาพระบายสีน้ำ วัสดุอุปกรณ์การวาดภาพสีน้ำ

จิตรกรรม (Painting) หมายถึง ผลงานศิลปะที่แสดงออกด้วยการขีดเขียน การวาด และระบายสี เพื่อให้เกิดภาพ เป็นงานศิลปะที่มี 2 มิติ เป็นรูปแบบไม่มีความลึกหรือขนานหนา แต่สามารถเขียนลงตาให้เห็นว่ามีความลึกหรือขนานได้ ความงามของจิตรกรรมเกิดจากการใช้สีในลักษณะต่าง ๆ กัน องค์ประกอบสำคัญของงานจิตรกรรม คือ 1. ผู้สร้างงาน หรือ ผู้วาด เรียกว่า จิตรกรรม 2. วัสดุที่ใช้รองรับการวาด เช่น กระดาษ ผ้า ผนัง ฯลฯ 3. สี เป็นสิ่งที่แสดงออกถึงเนื้อหา เรื่องราวเกี่ยวกับผลงาน การวาดภาพเป็นพื้นฐานของงานศิลปะทุกชนิด ผู้สร้างสรรค์งานจิตรกรรม เรียกว่า จิตรกร (Painter) งานจิตรกรรม แบ่งออกได้ 2 ชนิด คือ 1. การวาดเส้น (Drawing) 2. การระบายสี (Painting)

ทฤษฎีศิลปะประกอบด้วย ค่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่าง 2 ส่วน คือ ส่วนประกอบมูลฐานของศิลปะ (Elements of Art) และหลักการศิลปะ (Principle of Art)

ส่วนประกอบมูลฐานของศิลปะ (Elements of Art)

ทัศนศิลป์ คือศิลปะที่สัมผัสได้ด้วยการมองเห็น เป็นสำคัญ คืองานประเพณี จิตรกรรม ประติมากรรม และสถาปัตยกรรม เป็นต้น ส่วนประกอบทัศนศิลป์ เรียกว่า ทัศนธาตุ ส่วนประกอบมูลฐานของศิลปะหมายถึง ส่วนประกอบพื้นฐานในการสร้างงานทัศนศิลป์ อันได้แก่ จุด เส้น รูปร่างรูปทรง ลักษณะผิว น้ำหนักอ่อนแก่ สี ดังต่อไปนี้

1. จุด (Point, Dot)

จุด เป็นส่วนประกอบขั้นมูลฐานหรือทัศนธาตุ ที่มองเห็นได้ (Visual Element) จัดว่าเป็นส่วนประกอบที่เล็กที่สุด แต่เป็นส่วนประกอบที่เป็นพื้นฐานเบื้องต้นและสำคัญยิ่ง ในงานออกแบบ ทุกชนิด จุดเมื่อเรียง ต่อกัน ในตำแหน่งที่เหมาะสมและซ้ำๆ กัน ทำให้เป็นเส้น รูปร่าง รูปทรง ลักษณะผิว ฯลฯ จุดในทางศิลปะนั้นสามารถนำมาสร้างสรรค์ ประกอบรวมกับ องค์ประกอบ อื่น ๆ คือเป็นสิ่งที่ ไม่มีความกว้าง ความยาว ความหนา

2. เส้น (Line)

เส้นเกิดจากการเคลื่อนที่ของจุด (Moving dot) จำนวนมาก ไปในทิศทาง ที่กำหนด หรือเส้นคือทางเดินของจุดไปในทิศทางเดียวกันที่กำหนด เส้น เป็นแนวเชื่อมโยงระหว่าง จุดสองจุดขึ้นไป เส้นมีมิติเดียว คือ ความยาว ไม่มีความกว้างมีแต่ มีความหนา ที่เรียกว่า เส้นหนา เส้นบาง เส้นใหญ่ เส้นเล็ก ความหนาของเส้น เส้นมี

ทิศทางต่างกัน เช่น แนวราบ แนวตั้ง แนวเฉียง และมีลักษณะ ต่าง ๆ เช่น ตรง คด เป็นคลื่น ก้นหอย ชัด พร่า ประ ฯลฯ ทิศทางและลักษณะของเส้น ให้ความรู้สึกต่อผู้สัมผัส แตกต่างกัน ออกไป ดังต่อไปนี้

เส้นตรง (Straight Line) หมายถึงเส้นตรงในทิศทางใด ทิศทาง หนึ่ง ให้ความรู้สึก แข็ง แรง แน่นอน หยุตนิ่ง ถูกต้อง ตรง เข้มแข็ง ไม่ประนีประนอม รุนแรง เด็ดเดี่ยว ให้ความรู้สึกหยาบ และการเอาชนะ เส้นตรง ใช้มากในทัศนศิลป์ ประเภทสถาปัตยกรรม

เส้นโค้ง (Curved Line) เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกมีการเคลื่อนไหว เส้นโค้ง มีหลายลักษณะ คือ เส้นโค้ง น้อย ๆ หรือเป็นคลื่นน้อย ๆ ให้ความรู้สึกสบาย เปลี่ยนแปลงได้ เลื่อนไหลต่อเนื่อง คลายความกระด้าง มีความกลมกลืน ในการเปลี่ยน ทิศทาง มีความเคลื่อนไหวช้า ๆ สุภาพ เย้ายวน มีความเป็น ผู้หญิง นุ่มนวล และอ้อมเอิบ ถ้าใช้ เส้นแบบนี้มากเกินไป จะให้ความรู้สึกกังวล เรื่อย ๆ เฉื่อยชา ขาดจุดหมาย

เส้นฟันปลาหรือเส้นซิกแซก (Zigzag Line) เป็นเส้นคดที่หักเห โดยกะทันหัน มีการเปลี่ยนทิศทาง รวดเร็วมาก ทำให้ประสาทกระทบ ให้ความรู้สึกรุนแรง ตื่นเต้น สับสน วุ่นวาย ไม่แน่นอน ให้จังหวะ กระแทก เกร็ง

ทิศทางของเส้น เส้นทุกเส้นมีทิศทาง คือ ทางแนวนอน ทางแนวตั้ง หรือทางแนวเฉียง ในแต่ละ ทิศทาง จะให้ความรู้สึก แตกต่างกัน เช่นเส้นในแนวนอน ให้ความรู้สึก ในทางราบ กว้าง พักผ่อน เจียบ เฉย สงบ นิ่ง เส้นในแนวตั้งให้ความรู้สึก มั่นคง แข็งแรง สูงส่งฯ พุ่งขึ้น จริงจัง และเส้นในแนวตั้งให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว รวดเร็ว ไม่สมบุรณ์ ไม่มั่นคง แต่เส้นเฉียง ให้ประโยชน์ในการลดความกระด้าง จากการใช้เส้นตั้ง และเส้นนอน

3. รูปร่าง รูปทรง (Shape & Form)

รูปร่าง (Shape) ตามความเข้าใจทั่วไป หมายถึง การล้อมรอบ หรือการบรรจุกัน ของเส้น บน พื้นที่ว่าง มีรูปลักษณะ แบนราบเป็น 2 มิติ แต่ในทางทัศนศิลป์แล้ว รูปร่าง มีความหมายมากกว่านั้น เพราะ รูปร่าง เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ ของส่วนประกอบ ชั้นมูลฐานของศิลปะ (Element) อย่างใดอย่างหนึ่งหรือ หลาย ๆ อย่างพร้อม กันซึ่งได้แก่ จุด เส้น สี หรือพื้นผิว ฯลฯ รูปร่าง ไม่แสดงน้ำหนักแสงเงา ให้เห็นเป็น ปริมาตรหรือมวล ดังเช่นรูปทรง แต่ทั้งรูปร่าง และรูปทรง จะมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เพราะการจะ กำหนดว่า สิ่งนั้นคือรูปร่าง หรือรูปทรง ก็อยู่ที่ การพิจารณา จากองค์ประกอบอื่น ๆ ด้วย

รูปทรง (Form) จะมีความสัมพันธ์ กันอย่างใกล้ชิดกับรูปร่าง แต่รูปทรง มีความแตกต่าง อย่าง เห็นได้ชัดเจนที่สุดก็คือ รูปทรงมีลักษณะเป็น 3 มิติ คือนอกจากจะมีส่วน กว้าง และ ส่วนยาวแล้ว จะแสดงส่วน หนา หรือส่วนลึกเพิ่มขึ้นอีกมิติหนึ่ง

ประเภทของรูปร่างและรูปทรงในทางทัศนศิลป์

รูปร่างและรูปทรงแบ่งออกได้ 3 ประเภท คือ

1. รูปร่าง,รูปทรงธรรมชาติ (Natural Shape & Form)

หมายถึงรูปร่างที่ถ่ายทอดแบบมาจากธรรมชาติเป็นสิ่งที่พบเห็นโดยทั่วไป ได้แก่ คน สัตว์ พืช หรือ เรียกอีกนัยหนึ่งว่ารูปร่างที่ได้จากสิ่งที่มีชีวิต (Organic)

2. รูปร่าง,รูปทรงเรขาคณิต (Geometric Shape & Form)

หมายถึงรูปร่าง ที่มนุษย์สร้างขึ้นมาใหม่ โดยอาจจะ มีที่มาจากธรรมชาตินำมา ดัดแปลง โดยรูปร่างเรขาคณิตนี้ จะมีโครงสร้างแน่นอน วัดระยะได้ ได้แก่ รูปร่างวงกลม รูปร่างสามเหลี่ยม รูปร่างสี่เหลี่ยม ฯลฯ

3. รูปร่าง,รูปทรงนามธรรม (Abstract Shape & Form)

หมายถึงรูปร่างที่ถูกเปลี่ยนแปลง อาจเป็นรูปร่าง ที่มาจากธรรมชาติ เรขาคณิต หรือจากจินตนาการ ซึ่งรูปร่างลักษณะนี้ อาจพอมองออกว่า คล้ายกับรูปร่างอะไร หรือไม่สามรถระบุได้ว่า เป็นรูปร่างอะไร อาจเรียกรูปร่างชนิดนี้ว่ารูปร่าง ไม่แสดงเนื้อหาหรือรูปร่างอิสระ ซึ่งเป็นรูปร่าง ที่เกิดขึ้น โดยไม่จำเป็นต้อง อ้างอิงธรรมชาติหรือเรขาคณิต

4. พื้นผิว

พื้นผิว หมายถึงบริเวณผิวนอกของสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏให้เห็น รับรู้ได้ด้วยการ รับสัมผัสทางตาและกายสัมผัส ก่อให้เกิดความรู้สึกใน ลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น หยาบ ละเอียด มัน วาว ดำ และขรุขระ พื้นผิว ด้านความรู้สึก รับรู้ได้ด้วยการรับสัมผัสทางตา และจับต้องได้ทางกายสัมผัส

5. น้ำหนักอ่อนแก่ (Value)

น้ำหนักอ่อนแก่ของแสงและเงา ที่ปรากฏบนวัตถุนั้นเป็นผลมาจาก แสงสว่างในธรรมชาติ หรือแสงสว่างที่มนุษย์ ประดิษฐ์ขึ้น เมื่อใดที่แสง ตกกระทบวัตถุจะเกิด เป็น บริเวณสว่างและ บริเวณมืดโดยบริเวณสว่างและบริเวณมืดจะค่อย ๆ กระจายค่าน้ำหนักความอ่อนแก่ น้ำหนัก เป็นการตอบสนองทางการเห็นจากการเกิด ของแสงสว่างและเงามืด ที่ปรากฏบนวัตถุในทางทัศนศิลป์ น้ำหนักอ่อนแก่ หมายถึงความอ่อนแก่บริเวณเนื้อที่ ของวัตถุที่ดูแสงและ บริเวณเนื้อที่ที่เป็นเงา อาจจะมีน้ำหนักอ่อนตั้งแต่ ขาวจนถึงดำ

6. สี (Color)

สีเป็นส่วนประกอบพื้นฐานของการออกแบบศิลปะ (Elements of Art) ทุกสาขา ซึ่งศิลปิน หรือ นักออกแบบ ใช้ สี เป็น "ตัวกลาง" หรือ "สื่อ" ในการ ถ่ายทอด อารมณ์ ความรู้สึก สร้างสรรค์ ออกมา เป็นงานออกแบบ หรือศิลปะ สี จะบรรลุถึงอารมณ์ ความรู้สึกได้นั้น ต้องสัมพันธ์ กับส่วนประกอบของศิลปะ ด้านอื่น ๆ ด้วย ซึ่งประกอบด้วย เส้น รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว เป็นต้น

7. ความกลมกลืน (Harmony)

หมายถึงการประสานเข้าสนิทกัน กลมกลืน ประองตอง สามัคคี ลงรอย ในทางทัศนศิลป์ ความกลมกลืน หมายถึง การรวมกันของ หน่วยย่อยต่าง ๆ คือได้แก่ จุด เส้น รูปร่าง รูปทรง สี พื้นผิว น้ำหนัก อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง และการจัดวางองค์ประกอบ เช่นจังหวะ ช่องว่าง ทำให้เกิดเป็นการประสานเข้า กันได้อย่างสนิท โดยไม่มีความขัดแย้ง ทำให้ผลงาน การออกแบบ ทัศนศิลป์ มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

8. จุดเด่น (Dominance)

จุดเด่นหรือจุดสนใจ (Point of Interest)ในความหมายของทัศนศิลป์ ก็คือ บริเวณหรือ ส่วนสำคัญของงานทัศนศิลป์ ที่ปรากฏขึ้น จากการเน้น (Emphasis) และองค์ประกอบทัศนศิลป์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างผสมกัน ซึ่งเมื่อสัมผัสด้วยสายตา แล้ว มีความชัดเจนเด่นสะดุดตาเป็นแห่งแรก เป็นจุดที่มีพลัง มีอำนาจดึงดูดสายตา มากกว่าส่วนอื่น ๆ การเน้น ให้เกิดจุดเด่นในงาน ทัศนศิลป์เป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะจะเป็น

เครื่องเรียกความสนใจ เพื่อชักจูงให้เข้าไปสัมผัส ในส่วนละเอียดต่อไป และเป็นการเพิ่ม ความน่าดู สมบูรณ์ ลงตัวขึ้นให้กับงานออกแบบนั้น การสร้างจุดเด่น เป็นองค์ประกอบหนึ่ง ของการสร้าง ความแตกต่าง (Contrast)

ความคิดสร้างสรรค์

ความสามารถทางสมองของบุคคลที่จะคิดได้หลายทิศหลายทาง หรือคิดได้หลายคำตอบ และ ความสามารถในการมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆโดยมีสิ่งเร้าเป็นตัวกระตุ้นทำให้เกิดความคิดใหม่ ต่อเนื่องกันไป และความคิดสร้างสรรค์นี้อาจเป็นความคิดใหม่ผสมผสานกับประสบการณ์ก็ได้ อารี พันธุ์มณี (2537 : 25) ได้กล่าวถึงความคิดสร้างสรรค์ว่า เป็นกระบวนการทางสมองที่คิดในลักษณะอเนกนัย อันนำไปสู่ การคิดพบสิ่งแปลกใหม่ด้วยการคิดดัดแปลง ปรู้งแต่งจากความคิดเดิมผสมผสานกันให้เกิดสิ่งใหม่ ซึ่งรวมทั้งการ ประดิษฐ์คิดค้นพบสิ่งต่างๆ ตลอดจนวิธีการคิด ทฤษฎีหลักการได้สำเร็จ ความคิดสร้างสรรค์จะเกิดขึ้นได้มิใช่ เพียงแต่คิดในสิ่งที่เป็นไปได้ หรือสิ่งที่เป็เหตุผล เพียงอย่างเดียวเท่านั้น หากแต่คิดจินตนาการก็เป็สิ่งสำคัญยิ่ง ที่จะก่อให้เกิดความแปลกใหม่ แต่ต้องควบคู่กันไปกับ ความพยายามที่จะสร้างความคิดฝันหรือจินตนาการให้ เป็นไปได้หรือเรียกว่าเป็นจินตนาการประยุกต์นั่นเอง จึงจะทำให้เกิดผลงาน สมศักดิ์ ภูวิภาตาวรรณ (2537 : 56) ได้ให้ความหมายของความคิดสร้างสรรค์ไว้ 2 ลักษณะ ดังต่อไปนี้ 1. ความคิดสร้างสรรค์เป็นเรื่องที่ สลับซับซ้อน ยากแก่การให้คำจำกัดความที่แน่นอนตายตัว 2. ถ้าพิจารณาความคิดสร้างสรรค์ในเชิงผลงาน ผลงานนั้นต้องแปลกใหม่และมีคุณค่า

ความคิดสร้างสรรค์ ประกอบไปด้วย

- 1.องค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์
- 2.ประเภทของความคิดสร้างสรรค์
- 3.กระบวนการของความคิดสร้างสรรค์
- 4.ลักษณะของบุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์
- 5.หลักการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์
- 6.กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สรุปได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์ในเชิงกระบวนการคือการเชื่อมโยงสัมพันธ์สิ่งของหรือความคิดที่มีความ แตกต่างกันมากเข้าด้วยกัน ถ้าพิจารณาความคิดสร้างสรรค์เชิงบุคคล บุคคลนั้นต้องเป็นคนที่มีความแปลก เป็น ตัวของตัวเอง เป็นผู้ที่มีความคิดคล่อง มีความยืดหยุ่น และสามารถให้รายละเอียดในความคิดนั้นๆ ได้

ความหมายของการสอน

หมายถึง การจัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การฝึกให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ กระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดความคิดที่จะนำความรู้ไปใช้เกิดทักษะหรือความชำนาญที่จะแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

ระบบการจัดการเรียนการสอน

ระบบการจัดการเรียนการสอน มีองค์ประกอบที่เป็นตัวบ่อน กระบวนการ และ ผลผลิต

1. ตัวบ่อน ได้แก่ ครู หรือ ผู้สอน ผู้เรียน หลักสูตร สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ วัสดุอุปกรณ์
2. กระบวนการ ได้แก่ การดำเนินการสอน การตรวจสอบความรู้พื้นฐาน การสร้างความพร้อมในการเรียน การใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ
3. ผลผลิต ได้แก่ ผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

ลักษณะการสอนที่ดี การสอนที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

1. มีการส่งเสริมนักเรียนให้เรียนด้วยการกระทำ การได้ลงมือทาจจริง ให้ประสบการณ์ที่มีความหมาย
2. มีการส่งเสริมนักเรียนให้เรียนด้วยการทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การทำงานร่วมกับผู้อื่น
3. มีการตอบสนองความต้องการของนักเรียน เรียนด้วยความสุข ความสนใจ กระตือรือร้นในการทำกิจกรรมต่าง ๆ
4. มีการสอนให้สัมพันธ์ระหว่างวิชาที่เรียนกับวิชาอื่น ๆ ในหลักสูตรเป็นอย่างดี
5. มีการใช้สื่อการสอน จากพวกโสตทัศนวัสดุ เพื่อสร้างความสนใจช่วย ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น
6. มีกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อสร้างความสนใจ ผู้เรียนสนุกสนาน ได้ลงมือปฏิบัติจริง และดูผลการปฏิบัติของตนเอง
7. มีการส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิดอยู่เสมอ ด้วยการซักถาม หรือให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ เด็กคิดหาเหตุผลเปรียบเทียบ และพิจารณาความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ
8. มีการส่งเสริมความคิดริเริ่ม และความคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมการคิดทำสิ่งใหม่ ๆ ที่ตีมีประโยชน์ไม่เลียนแบบใคร ส่งเสริมกิจกรรมสุนทรียภาพ วาดภาพ

แนวคิดทฤษฎีการประกันคุณภาพการศึกษา

ความหมายของการประกันคุณภาพ

การประกันคุณภาพ คือ การจัดการว่าด้วยการนำเอาความรู้และความเข้าใจในการทำงานตามองค์ประกอบ ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์การตัดสิน เก็บรวบรวมและเรียบเรียงให้เป็นรายงานการศึกษาตนเอง (Self Study Report) เป็นการกระทำทั้งหลายที่มีการ วางแผน ไว้ล่วงหน้าและเป็นไป อย่างมีระบบ ซึ่งจำเป็นที่ต้องมี เพื่อให้ความมั่นใจได้ว่า ผลิตภัณฑ์ หรือ บริการ จะสามารถตอบสนอง ความต้องการด้านคุณภาพ ได้ตามที่ได้ตกลงกันสามารถตอบสนองความต้องการได้

วัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา

เพื่อให้ทราบระดับคุณภาพของสถาบันการศึกษาในการดำเนินให้สถาบันการศึกษาพัฒนาคุณภาพการศึกษาและประสิทธิภาพการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง **ระบบคุณภาพ** ได้แก่ ระบบ Total Quality Management (TQM) ใช้รูปแบบ ระบบ Input Process Output เป็นระบบพื้นฐาน โดยพิจารณาว่า ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และปัจจัยผลผลิต (Output)

4.แนวคิดทฤษฎีการประกันคุณภาพการศึกษา

ความหมายของการประกันคุณภาพ

กาญจนา สุคนธมณี (2549)ได้กล่าวถึงการประกันคุณภาพไว้ว่า สารของกระบวนการประกันคุณภาพ คือ การจัดการว่าด้วยการนำเอาความรู้และความเข้าใจในการทำงานตามองค์ประกอบ ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์การตัดสิน เก็บรวบรวมและเรียบเรียงให้เป็นรายงานการศึกษาตนเอง (Self Study Report) หรือ รายงานการประเมินตนเอง (Self Assessment Report) หมายถึง การประกันคุณภาพ คือ บรรดา การกระทำทั้งหลายที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าและเป็นไป อย่างมีระบบ ซึ่งจำเป็นที่ต้องมี เพื่อให้ความมั่นใจได้ว่า ผลิตภัณฑ์ หรือ บริการ จะสามารถตอบสนอง ความต้องการด้านคุณภาพ ได้ตามที่ได้ตกลงกัน (ภาควิชาอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2548)

โดยสรุปการประกันคุณภาพ หมายถึง การจัดการด้วยการนำเอาความรู้และความเข้าใจในการทำงาน มาใช้ในการวางแผนไว้ล่วงหน้าเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีระบบ ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดความมั่นใจว่า ผลิตภัณฑ์หรือบริการจะสามารถตอบสนองความต้องการได้

องค์ประกอบของการประกันคุณภาพ

พัฒนาการของการประกันคุณภาพอาจกล่าวอ้างได้ว่ามาจากวงจรเดมมิง (Demming Cycle) ซึ่งประกอบด้วย P-D-C-A หรือ การวางแผน (Plan) การปฏิบัติตามแผน (Do) ตรวจสอบผลการปฏิบัติตามแผน (Check) และแก้ไขปรับปรุงหลังจากตรวจสอบผลแล้ว (Act) ซึ่งถือเป็นการนำเอาข้อมูลที่เกิดจากการปฏิบัติย้อนกลับ (Feedback) มาใช้ในการปรับปรุงให้ดีขึ้นดังนั้นองค์ประกอบของการประกันคุณภาพจึงประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. นโยบายคุณภาพ เป็นข้อความที่เป็นลายลักษณ์อักษรระบุถึงความมุ่งมั่น และ แนวทางดำเนินการทางด้านคุณภาพทั้งหมดขององค์กรที่ได้แถลงไว้อย่างเป็นทางการโดยผู้บริหาร ระดับสูง ประการสำคัญผู้บริหารระดับสูงจะต้องเข้ามามีบทบาทเป็นอันดับแรก ซึ่งบางครั้งใน การบริหารงานคุณภาพ ผู้บริหารระดับสูงอาจไม่ต้องดำเนินการเอง แต่มอบหมายให้มีผู้ดูแลที่มี อำนาจเพียงพอต่อการสั่งการข้ามหน่วยงานภายในได้ทุกระดับ หากไม่มีอำนาจเพียงพอแล้วจะทำให้ นโยบายคุณภาพไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ และมาตรการสำคัญคือต้องให้มวลสมาชิก (Stakeholders) ในองค์กรมีส่วนร่วมรับผิดชอบในคุณภาพที่เกิดขึ้นขององค์กรด้วย

2. การบริหารงานคุณภาพ

ตามนิยามของ ISO 8402 : 1994 การบริหารคุณภาพ คือ กระบวนการจัดการทั้งปวง ภายในระบบคุณภาพที่กำหนดนโยบายคุณภาพ วัตถุประสงค์ด้านคุณภาพ และความรับผิดชอบ แล้วนำไปปฏิบัติโดยวิธีการต่างๆ เช่น การวางแผนด้านคุณภาพ, การควบคุมคุณภาพ, การประกันคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ(สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2548) การบริหารงานคุณภาพ เป็นวิธีการจัดสรรทรัพยากรทางการบริหาร ซึ่งประกอบด้วยทรัพยากรที่สำคัญ เช่น เงิน คน วัสดุ ระบบวิธีการ เพื่อให้บรรลุนโยบายคุณภาพอย่างถูกต้องครบคลุม อย่างน้อยต้องเป็นไปตามมาตรฐานการบริหารงานคุณภาพจึงต้องประกอบด้วย(สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2548)

การวางแผนคุณภาพ เป็นกระบวนการในการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของลูกค้า (Customers Satisfaction) มากำหนดเป็นเป้าหมาย และกำหนดวิธีการที่มีมาตรฐานเพื่อบรรลุเป้าหมายนั้น โดยต้องมีทั้งการควบคุมและการประเมินผลอย่างครอบคลุมถูกต้องทุกขั้นตอนของการผลิตหรือปฏิบัติ

การออกแบบคุณภาพ กิจกรรมที่จะสนองความพึงพอใจของลูกค้าได้ดีคือการมีผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถสนองความพึงพอใจของลูกค้าให้ได้ การออกแบบผลิตภัณฑ์หรือบริการให้มีคุณภาพ เพื่อสนองความพึงพอใจของลูกค้าจึงเป็นสิ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ และต้องทำอย่างต่อเนื่องเพื่อตามให้ทันความต้องการของลูกค้า

การผลิตหรือให้บริการคุณภาพ ความคาดหวังของลูกค้าในผลิตภัณฑ์หรือบริการเป็นตัวกำหนดรูปแบบผลิตภัณฑ์หรือบริการ แต่ความมั่นใจในกระบวนการผลิตหรือวิธีการให้บริการว่าเป็นไปตามแบบแล้วจะสร้างความพึงพอใจให้ลูกค้าตลอดไป โดยไม่รู้จักพัฒนากระบวนการผลิตหรือวิธีการ ถือเป็นอันตรายอย่างยิ่งของระบบคุณภาพ เพราะความต้องการของลูกค้านั้นพลวัตเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงทำให้ความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์หรือบริการเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย การวิจัยเพื่อพัฒนาการผลิตสิ่งใหม่ ๆ วิธีการใหม่ ๆ ให้ลูกค้าพึงพอใจจึงเป็นสิ่งจำเป็น

หลักการของการประกันคุณภาพการศึกษา

- 3.1 การสร้างความมั่นใจและสร้างความพึงพอใจในคุณภาพการศึกษา
- 3.2 การป้องกันปัญหา ต้องมีการวางแผนและเตรียมการ
- 3.3 การตั้งมั่นบนหลักวิชาในการพัฒนาหลักวิชาชีพ
- 3.4 การดำเนินงานสามารถติดตามตรวจสอบและประเมินตนเองได้
- 3.5 การดำเนินงานเน้นคุณภาพในการปฏิบัติงานทุกระดับทุกขั้นตอน
- 3.6 การสร้างความรู้ ทักษะและความมั่นใจให้กับบุคลากรในสถานศึกษา
- 3.7 การประสานสัมพันธ์ในองค์กร บุคลากรในพื้นที่
- 3.9 การเน้นภาวะผู้นำของผู้บริหาร

แนวคิดการพัฒนาโดยการนำหลักการวงจรเดมมิง (Demming Cycle)

พัฒนาการของการประกันคุณภาพอาจกล่าวอ้างได้ว่ามาจากวงจรเดมมิง (Demming Cycle) ซึ่งประกอบด้วย P-D-C-A หรือ การวางแผน (Plan) การปฏิบัติตามแผน (Do) ตรวจสอบผลการปฏิบัติตามแผน (Check) และแก้ไขปรับปรุงหลังจากตรวจสอบผลแล้ว (Act) ซึ่งถือเป็นการนำเอาข้อมูลที่เกิดจากการปฏิบัติย้อนกลับ (Feedback) มาใช้ในการปรับปรุงให้ดีขึ้นตั้งนั้นองค์ประกอบของการประกันคุณภาพจึงประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้(สถาบันพัฒนารัฐวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2548)

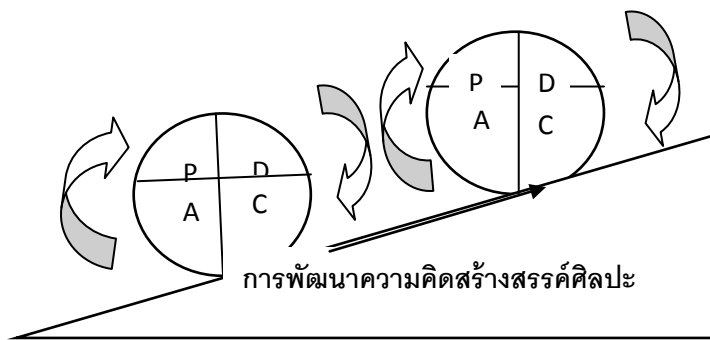
ความสอดคล้องของวงจรเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนกับวงจรพัฒนาคุณภาพงาน และการนำหลักการ Deming มาใช้กับ TQM

ขั้นตอนของ การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยนำเอาขั้นตอนของการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) ไปเปรียบเทียบกับวงจรพัฒนาคุณภาพงานพบว่ามีความสอดคล้องกันดังนี้

PDCA เป็นวงจรพัฒนาคุณภาพงาน เป็นวงจรพัฒนาพื้นฐานหลักของการพัฒนาคุณภาพทั้งระบบ (Total Quality Management : TQM) ผู้ที่คิดค้นกระบวนการหรือวงจรพัฒนาคุณภาพ (PDCA) จึงเรียกว่า วงจร (Deming) วงจร PDCA ประกอบด้วย ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. วางแผน (Plan-P) คือ การวางแผน การทำงานอย่างเป็นระบบ
 2. การปฏิบัติ (Do-D) เป็นขั้นตอนการลงมือปฏิบัติตามแผนที่วางไว้
 3. ตรวจสอบ (Check-C) เป็นขั้นตอนของการประเมินการทำงานว่าเป็นไปตามที่วาง ปฏิบัติได้ตามแผน การตรวจสอบความสำเร็จตามแผน และสิ่งที่ เป็นข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไข
 4. การปรับปรุงแก้ไข (Action-A) เป็นขั้นของการนำข้อบกพร่องมาวางแผนการปฏิบัติการแก้ไข ข้อบกพร่องแล้วลงมือแก้ไข เป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ดังนั้นกระบวนการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียน หรือการพัฒนาการเรียนการสอนที่เริ่มที่ละขั้น P-D-C-A และเคลื่อนหมุนไปเรื่อย ๆ

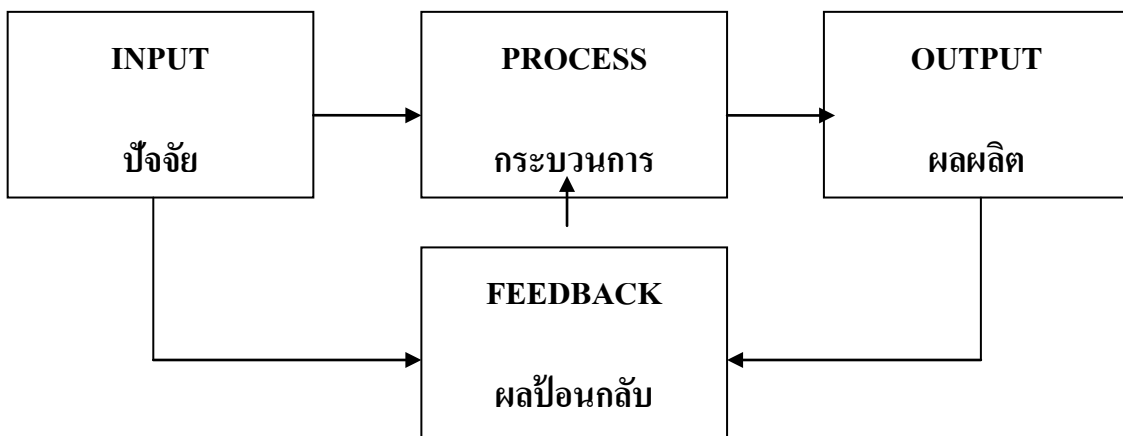
แผนภาพแสดงตามกระบวนการพัฒนาระบบ P-D-C-A

แผนภาพกรอบแนวคิดการนำระบบโดยใช้แนวคิดทฤษฎี การบริหารคุณภาพการปฏิบัติการตามระบบ TQM โดยการใช้วงจรเดมมิง (PDCA or Deming Cycle)

ตามแนวคิดทฤษฎีการจัดการศึกษาซึ่งคุณภาพการศึกษา SIPPO MODEL ของ ช่วงโชติ พันธุเวช

ใช้แนวคิดทฤษฎีแม่แบบการจัดการคุณภาพการศึกษา SIPPO MODEL ของ ช่วงโชติ พันธุเวชการ กระตุ้นการเรียนรู้เพื่อดึงดูดความสนใจผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์การโต้ตอบพร้อมการได้รับผล ย้อนกลับ

แผนภาพแนวคิดทฤษฎีแม่แบบการจัดการคุณภาพการศึกษา SIPPO MODEL ของ ช่วงโชติ พันธุเวช

การจัดการคุณภาพตามแม่แบบการศึกษา SIPPO MODEL ได้นำแนวคิดการบริหารกระบวนการ เรื่อง กระบวนการจัดการเรียนการสอนประกอบด้วยกิจกรรมหลักๆ ได้แก่ การจัดแผนการสอน การทำแผนการสอน การบันทึกการสอน การจัดหาและการทำงานสื่อการเรียนรู้ การจัดทำเอกสารตำรา การดำเนินการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

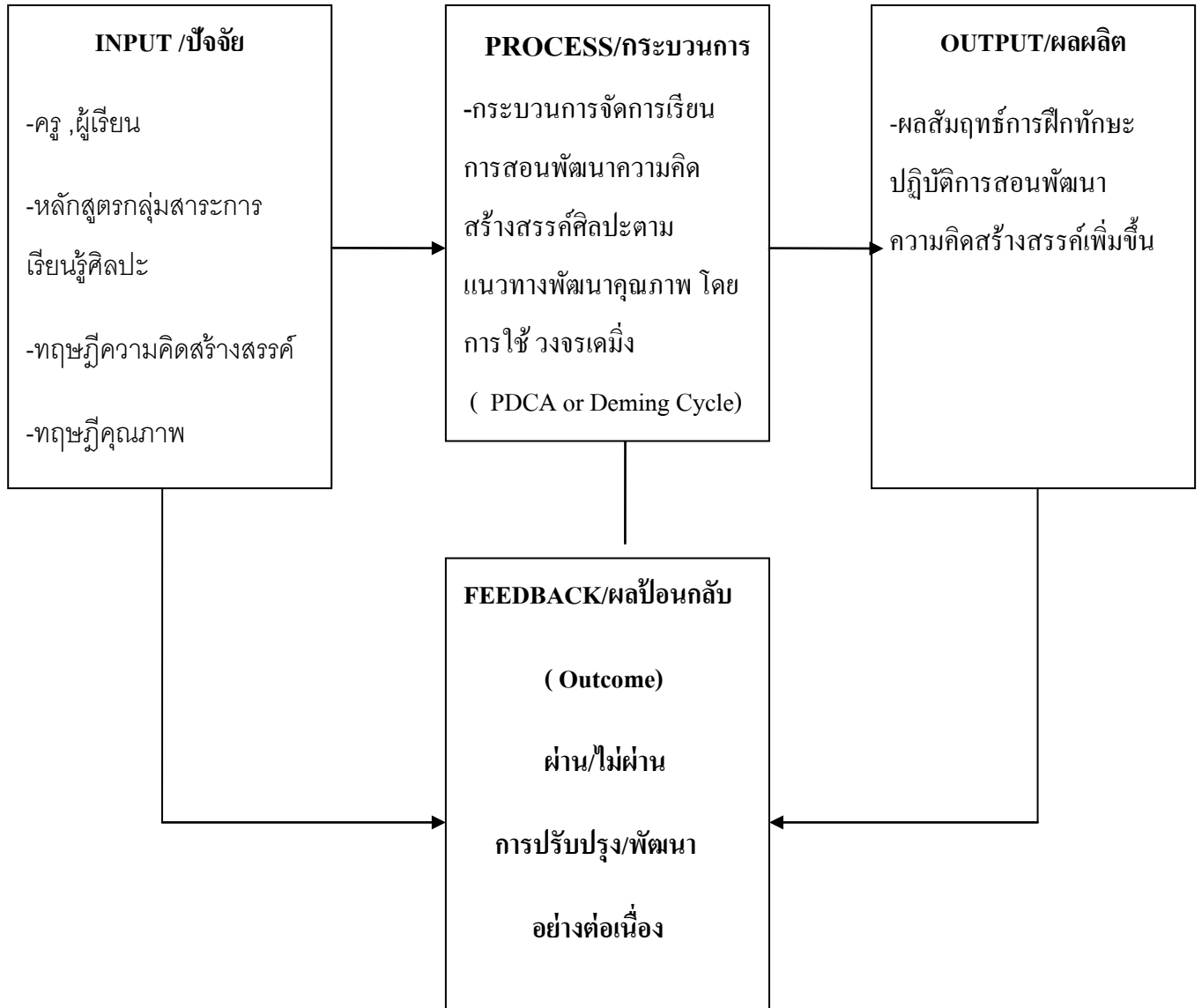
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทอมัส ฮิวซ์ (Thomas Hughes) ได้ให้ความหมายของ “นวัตกรรม” ว่าเป็นการนำวิธีการใหม่ ๆ มาปฏิบัติหลังจากได้ผ่านการทดลองหรือได้รับการพัฒนามาเป็นขั้น ๆ แล้ว เริ่มตั้งแต่การคิดค้น (Invention) การพัฒนา (Development) มีความแตกต่างไปจากการปฏิบัติเดิมที่เคยปฏิบัติมา

จรรยา วงศ์สายัณห์ (2520 : 37) นวัตกรรม หมายถึง การเปลี่ยนแปลงวิธีการที่ทำอยู่เดิมแล้ว กับอีก ระดับหนึ่งซึ่งวงการวิทยาศาสตร์แห่งพฤติกรรม ได้พยายามศึกษาถึงที่มา ลักษณะ กรรมวิธี และผลกระทบที่มีอยู่ ต่อกลุ่มคนที่เกี่ยวข้อง คำว่า

จากการศึกษาแนวคิดมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรการศึกษาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ทัศนศิลป์) การประกันคุณภาพการศึกษา ทฤษฎีศิลปะ/เทคนิคและ ขั้นตอนการวาดภาพสีน้ำ วัสดุอุปกรณ์การวาดภาพสีน้ำ แนวคิดทฤษฎีการประกันคุณภาพการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี การบริหารคุณภาพการปฏิบัติการตามระบบ TQM โดยการใช้วงจรเดมมิง (PDCA or Deming Cycle) แนวคิดทฤษฎีแม่แบบการจัดการคุณภาพการศึกษา SIPPO MODEL ของ ช่วง โชติ พันธุ์เวช ความหมายของนวัตกรรมการศึกษา (Educational Innovation) แนวคิดการพัฒนาและ เทคนิคการจัดการเรียนการสอน งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปกรอบการพัฒนาได้ดังนี้

กรอบการวิจัยเรื่องการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะ การวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา
ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวิจัยเรื่องการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะ การวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินงานตามขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 กลุ่มเป้าหมาย
- 3.2 ตัวแปรที่ทำการวิจัย
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร/กลุ่มเป้าหมาย

ประชากรที่กำหนดการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 62 คนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยประเภททดลอง และเป็นการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) ความสอดคล้องของวงจรเชิงปฏิบัติการกับวงจรพัฒนาคุณภาพงานและการนำหลักการ Deming วงจรพัฒนาคุณภาพงานพบว่ามี ความสอดคล้องกันดังนี้

PDCA เป็นวงจรพัฒนาคุณภาพงานเป็นวงจรพัฒนาพื้นฐานหลักของการพัฒนาคุณภาพทั้งระบบ (Total Quality Management : TQM) ผู้ที่คิดค้นกระบวนการหรือวงจรพัฒนาคุณภาพ (PDCA) จึงเรียกว่า วงจร (Deming) วงจร PDCA ประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. **วางแผน (Plan-P)**คือ ศึกษา วิเคราะห์ วางแผนการสร้างแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา 3 เรื่อง

2. **การปฏิบัติ (Do-D)**คือ สร้างแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา 3 เรื่อง ในการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพของหลักสูตร

3. **ตรวจสอบ (Check-C)**คือ ตรวจสอบ รายงานผลสัมฤทธิ์การใช้การใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะเพื่อความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา

3การปรับปรุงแก้ไข (Action-A). A คือ พัฒนา ปรับปรุง แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา 3 เรื่อง ใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กระบวนการจัดการคุณภาพวงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)

2. การนำแนวคิดการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ของ ความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ หลักสูตรการศึกษาแกนกลางขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 1 ทักษะศิลป์ พัฒนาการทางด้านศิลปะ ทฤษฎีการศึกษา การศึกษาและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ที่เน้นการแสดงออกทางด้านศิลปะที่มีความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์ทั้ง 4 ด้าน คือ

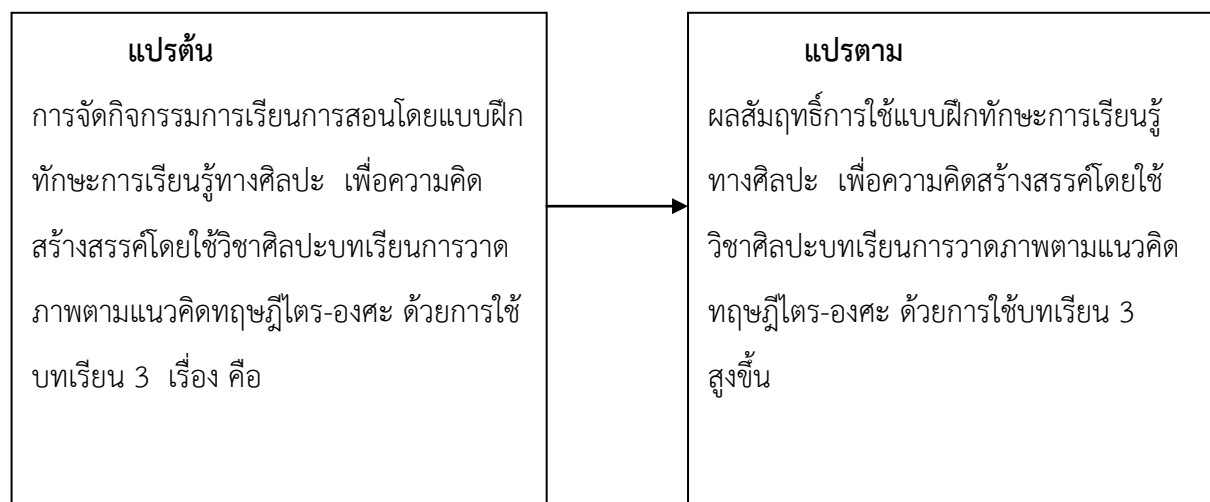
- 1.ความคล่องในการคิด
- 2.ด้านความคิดยืดหยุ่น
- 3.ด้านความคิดริเริ่ม
- 4.ด้านความคิดละเอียดละออ

นำมาสร้างแบบฝึกทักษะกระบวนการคิดสร้างสรรค์โดยใช้ภาพเป็นสื่อ การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา 3 เรื่อง 6 ข้อคำถาม ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตัวแปร

1. ตัวแปรต้น คือ แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา เรื่อง ทักษะธาตุและองค์ประกอบศิลป์ ด้วยการใช้บทเรียน 3 เรื่อง คือ เรื่องที่หนึ่ง การวาดภาพต้นไม้โดยการลากเส้นสร้างสรรค์ เรื่องที่สอง คือ รูปร่าง รูปทรง แสงและเงา เรื่องที่สาม คือ การวาดภาพตามที่กำหนดให้อย่างสวยงามเหมือนภาพต้นแบบ และสร้างสรรค์แต่งเติมภาพ โดยการสอนตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา

2. ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์การใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา ด้วยการใช้นิทเรียน 3

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ

ระยะเวลาดำเนินการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือการตรวจสอบคุณภาพ มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ ดังนี้ตารางต่อไปนีตารางการวางแผนการพัฒนาคุณภาพการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา โดยการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)

องค์ประกอบ/ตัวแปร	วัตถุประสงค์ของการพัฒนา	สถานะเดิมก่อนการพัฒนา	เป้าหมายความสำเร็จหลังการพัฒนา
P – Plan การวางแผนการสอน	คือ ศึกษา วิเคราะห์ วางแผนการสร้างแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎี	การวางแผนการสอนไม่ครอบคลุมแนวทางการพัฒนาศักยภาพของนักเรียน	ร้อยละ 90 ของการวางแผนการสอนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้ครบทุกด้าน

	ไตร-องศา3 เรื่อง		
D-Do กระบวนการเรียน การสอน	สร้างแบบฝึกทักษะการ เรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อการ พัฒนาความคิด สร้างสรรค์โดยใช้วิชา ศิลปะบทเรียนการวาด ภาพตามแนวคิดทฤษฎี ไตร-องศา3 เรื่อง ในการ จัดการเรียนการสอนที่มี คุณภาพของหลักสูตร	การสร้างแบบฝึกทักษะ การเรียนรู้ทางศิลปะยัง ไม่แสดงออกถึงความคิด สร้างสรรค์	ร้อยละ 90 ของแบบฝึก ทักษะการเรียนรู้ทาง ศิลปะแสดงออกถึง ความคิดสร้างสรรค์
C-Ceck การตรวจติดตาม ประเมินผล	คือ ตรวจสอบ รายงาน ผลสัมฤทธิ์การใช้การใช้ แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ ทางศิลปะเพื่อความคิด สร้างสรรค์โดยใช้วิชา ศิลปะบทเรียนการวาด ภาพตามแนวคิดทฤษฎี ไตร-องศา 3 เรื่อง	นักเรียนสร้างชิ้นงาน ศิลปะยังไม่แสดงออกถึง ความคิดสร้างสรรค์	ผลสัมฤทธิ์การพัฒนา ความคิดสร้างสรรค์โดย ใช้วิชาศิลปะบทเรียนการ วาด สูงขึ้น
A-Action การปรับปรุงเพื่อพัฒนา อย่างต่อเนื่อง	พัฒนา ปรับปรุง แบบฝึก ทักษะการเรียนรู้ทาง ศิลปะ เพื่อความคิด สร้างสรรค์โดยใช้วิชา ศิลปะบทเรียนการวาด ภาพตามแนวคิดทฤษฎี ไตร-องศา 3 เรื่อง ใช้ใน การจัดการเรียนการสอน โดยวงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)	การจัดการเรียนการสอน ไม่เป็นระบบ	ได้แบบฝึกทักษะการ เรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อ ความคิดสร้างสรรค์โดย ใช้วิชาศิลปะบทเรียนการ วาดภาพตามแนวคิด ทฤษฎีไตร-องศา

ในการวิจัยในครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ การใช้บทเรียน

3 เรื่อง คือ

เรื่องที่หนึ่ง การวาดภาพต้นไม้โดยการลากเส้นสร้างสรรค์

เรื่องที่สอง คือ รูปร่าง รูปทรง แสงและเงา

เรื่องที่สาม คือ การวาดภาพตามที่กำหนดให้อย่างสวยงามเหมือนภาพต้นแบบ

และสร้างสรรค์แต่งเติมภาพ โดยการสอนตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา ได้สร้างเกณฑ์การประเมินตามแนวคิด

ทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ แบ่งเป็น 6 เกณฑ์ คือ 1. ความแตกต่าง 2. ความแปลกใหม่ไม่เหมือนใคร 3.

ความคิดยืดหยุ่นละเอียดลออ 4. ความสวยงามประณีตในการวาดภาพและระบายสี 5. ความสำเร็จของผลงาน

ศิลปะ 6. การจัดเก็บอุปกรณ์

การพัฒนาแบบฝึกตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา

แบบฝึกที่	การพัฒนาแบบฝึกตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา
1. การวาดภาพต้นไม้โดยการลากเส้นสร้างสรรค์	โดยกำหนดให้เป็นการวาดภาพต่อเติมจากรูปร่างสามเหลี่ยมตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา ที่กำหนดให้ ให้เป็นรูปทรงที่สมบูรณ์ สื่อความหมายตามหัวข้อที่กำหนด ตกแต่งระบายสีให้ 1. ความแตกต่าง 2. ความแปลกใหม่ไม่เหมือนใคร 3. ความคิดยืดหยุ่นละเอียดลออ 3. ความสวยงามประณีตในการวาดภาพและระบายสีเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะได้เต็มศักยภาพ
2. รูปร่าง รูปทรง แสงและเงา	โดยกำหนดให้เป็นภาพที่ใช้เส้นลักษณะต่างๆ จากรูปร่างสามเหลี่ยมตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา ที่กำหนดให้ 1. ความแตกต่าง 2. ความแปลกใหม่ไม่เหมือนใคร 3. ความคิดยืดหยุ่นละเอียดลออ 3. ความสวยงามประณีตในการวาดภาพและระบายสีแสดงความหมายตามแนวคิดและจินตนาการของตนเอง

3. การวาดภาพตามที่กำหนดให้อย่างสวยงามเหมือนภาพต้นแบบ	โดยกำหนดให้เป็นภาพที่ใช้รูปร่างลักษณะต่างๆโดยกำหนดให้เป็นการวาดภาพต่อเติมจากรูปร่างที่กำหนดให้ ให้เป็นรูปทรงที่สมบูรณ์ สื่อความหมาย 1. ความแตกต่าง 2. ความแปลกใหม่ ไม่เหมือนใคร 3. ความคิดยืดหยุ่นละเอียดลออ 3. ความสวยงาม ประณีตในการวาดภาพและระบายสี แสดงความหมายตามแนวคิดและจินตนาการของตนเอง
--	--

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการสอนตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์การประเมินตามแนวคิดทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ แบ่งเป็น 6 เกณฑ์ คือ

1. ความแตกต่าง
2. ความแปลกใหม่ไม่เหมือนใคร
3. ความคิดยืดหยุ่นละเอียดลออ
4. ความสวยงามประณีตในการวาดภาพและระบายสี
5. ความสำเร็จของผลงานศิลปะ
6. การจัดเก็บอุปกรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการใช้บทเรียน 3 เรื่อง คือ เรื่องที่หนึ่ง การวาดภาพต้นไม้อีกโดยการลากเส้นสร้างสรรค์ เรื่องที่สอง คือ รูปร่าง รูปทรง แสงและเงา เรื่องที่สาม คือ การวาดภาพตามที่กำหนดให้สวยงามเหมือนภาพต้นแบบ และสร้างสรรค์แต่งเติมภาพ โดยการสอนตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศาของนักเรียน โดยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1) ทำความเข้าใจและสร้างข้อตกลงร่วมกันกับนักเรียน แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้

2) ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้สาระทัศนศิลป์ ด้วยการใช้บทเรียน 3 เรื่อง โดยการสอนตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา ระดับชั้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 แผน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้แบบบทเรียนรู้อาสา ศิลปะ ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผนการเรียนรู้

3) ทำการทดสอบทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะด้วยการใช้แบบฝึกเพื่อความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศาของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4) เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

5) วิเคราะห์ข้อมูล

6) สรุปผลการวิจัย

เป้าหมายของผลผลิต (output) และตัวชี้วัด

ผลสัมฤทธิ์การใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา ด้วยการใช้บทเรียน 3 เรื่อง ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สูงขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากการทำแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา ด้วยการใช้บทเรียน 3 เรื่อง คือ เรื่องที่หนึ่ง การวาดภาพต้นไม้โดยการลากเส้นสร้างสรรค์ เรื่องที่สอง คือ รูปร่าง รูปทรง แสงและเงา เรื่องที่สาม คือ การวาดภาพตามที่กำหนดให้สวยงามเหมือนภาพต้นแบบ และสร้างสรรค์แต่งเติมภาพ โดยการสอนตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศาโดยใช้ค่าร้อยละ (%) ประเมินผลการเรียนรู้

1. การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์จากการคุณภาพของผลงานที่ได้จากการ การทำแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา ด้วยการใช้บทเรียน 3 เรื่อง

2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยวิเคราะห์ค่าร้อยละ

เป็นแบบประเมิน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่าแบบกำหนดตัวเลขเป็น 5 ระดับ คือ

5 = ดีเยี่ยม

4 = เยี่ยม

3 = ปานกลาง

2 = พอใช้

1 = ปรับปรุง

มีข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าร้อยละ(%) ประเมินผลการเรียนรู้

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าร้อยละ (%) ประเมินผลการเรียนรู้ ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ได้จากการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามนำมาทำการวิเคราะห์ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS เพื่อวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ ตามลำดับขั้นตอนดังนี้ จาก ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการ แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และ ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับผลการเรียนรู้ในการเรียนชุดแบบฝึกปฏิบัติตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) โดยถือเกณฑ์ดังนี้

3.7 สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 105)

$$\bar{x} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2) ค่าร้อยละ (Percentage) คำนวณจากสูตร ดังนี้(บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 101)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะ การวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยมี **วัตถุประสงค์ของการวิจัย** __ เพื่อศึกษาผลการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวนทั้งสิ้น 62 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ นำผลจากการศึกษาหาข้อมูลจากสารสนเทศมาวิเคราะห์เชิงสถิติ และอภิปรายผลมีลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการ แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร – องศา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 62 คน เเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการ แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	30	48.39
หญิง	32	51.61
รวม	62	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก เป็นเพศหญิง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 51.61 และเพศชาย จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 48.39

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
9-10 ปี	43	69.35
11 ปี ขึ้นไป	19	30.65
รวม	30	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากอายุ 9-10 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 69.35 อายุ 11 ปี ขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 30.65

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร – อองสะ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 62 คน เเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean)

ด้านการแสดงผลเชิงปริมาณ

การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร – อองสะ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 62 คน

ตารางที่ 4.3 ก่อนการใช้แบบฝึกการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร – องค์กรนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อ	เนื้อหาการประเมิน	ระดับค่าคะแนน(%)				
		5	4	3	2	1
1	ความแตกต่าง	80.54	12.40	7.06		
2	ความแปลกใหม่ไม่เหมือนใคร	76.32	16.85	6.83		
3	ความคิดยืดหยุ่นละเอียดลออ	75.70	14.25	10.05		
4	ความสวยงามประณีตในการวาดภาพและระบายสี	80.48	14.05	5.47		
5	ความสำเร็จของผลงานศิลปะ	74.32	18.63	7.05		
6	การจัดเก็บอุปกรณ์	90.55	6.45	3.00		

จากตารางสามารถสรุปผลเชิงปริมาณได้ว่า ก่อนการใช้แบบฝึกการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร – องค์กรนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 62 คนมีผลการประเมินอยู่ในระดับคะแนน 5 สูงสุด ตามด้วย ระดับคะแนน 4 และระดับคะแนน 3 หมายความว่า 5 = ดีเยี่ยม 4 = เยี่ยม และ 3 = ปานกลาง ผลคะแนนในระดับค่าคะแนน 5 ร้อยละ 80 ขึ้นไป พัฒนาในเรื่อง ความแตกต่าง ความสวยงามประณีตในการวาดภาพและระบายสีในระดับได้คะแนนร้อยละ 70 ขึ้นไป คือ ความแปลกใหม่ไม่เหมือนใครความคิดยืดหยุ่นละเอียดลออความสำเร็จของผลงานศิลปะสำหรับผลคะแนนในระดับค่าคะแนน 5 ที่ได้ 90 ขึ้นไป ผลคะแนนในระดับค่าคะแนน 5 คือ การจัดเก็บอุปกรณ์

ตารางที่ 4.4 หลังการใช้แบบฝึกการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร – องศ่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อ	เนื้อหาการประเมิน	ระดับค่าคะแนน(%)				
		5	4	3	2	1
1	ความแตกต่าง	93.54	3.23	3.23		
2	ความแปลกใหม่ไม่เหมือนใคร	90.32	4.84	4.84		
3	ความคิดยืดหยุ่นละเอียดลออ	88.70	8.06	3.24		
4	ความสวยงามประณีตในการวาดภาพและระบายสี	85.48	8.06	6.46		
5	ความสำเร็จของผลงานศิลปะ	90.32	4.84	4.84		
6	การจัดเก็บอุปกรณ์	93.55	6.45			

จากตารางสามารถสรุปผลเชิงปริมาณได้ว่าหลังการใช้แบบฝึกการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร – องศ่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 62 คนมีผลการประเมินอยู่ในระดับคะแนน 5 สูงสุด ตามด้วย ระดับคะแนน 4 และระดับคะแนน 3 หมายความว่า 5 = ดีเยี่ยม 4 = เยี่ยม และ 3 = ปานกลาง ผลคะแนนในระดับค่าคะแนน 5 ร้อยละ 90 ขึ้นไป พัฒนาในเรื่อง ความแตกต่าง ความแปลกใหม่ไม่เหมือนใคร ความสำเร็จของผลงานศิลปะ การจัดเก็บอุปกรณ์ในระดับได้คะแนนร้อยละ 85 ขึ้นไป คือ ความคิดยืดหยุ่นละเอียดลออ และ ความสวยงามประณีตในการวาดภาพและระบายสี ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าการสร้างกระบวนการเรียนรู้ด้วยแนวคิด TQM ด้วยการใช้ PDCA มาสร้างแบบฝึกสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวิจัยเรื่องการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะ การวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินงานตามขั้นตอน ดังนี้ กลุ่มเป้าหมาย ตัวแปรที่ทำการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ประชากรที่กำหนดการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 62 คนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยประเภททดลอง และเป็น การวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) ความสอดคล้องของวงจรเชิงปฏิบัติการกับวงจรพัฒนาคุณภาพงานและการนำหลักการ Deming วงจรพัฒนาคุณภาพงานพบว่ามีความสอดคล้องกันดังนี้ PDCA เป็นวงจรพัฒนาคุณภาพงานเป็นวงจรพัฒนาพื้นฐานหลักของการพัฒนาคุณภาพทั้งระบบ (Total Quality Management : TQM) ผู้ที่คิดค้นกระบวนการหรือวงจรพัฒนาคุณภาพ (PDCA) จึงเรียกว่าวงจร (Deming) วงจร PDCA ขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1. วางแผน (Plan-P)คือ ศึกษา วิเคราะห์ วางแผนการสร้างแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ 2. การปฏิบัติ (Do-D)คือ สร้างแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ 3. ตรวจสอบ (Check-C)คือ ตรวจสอบ รายงานผลสัมฤทธิ์การใช้การใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ (Action-A). A คือ พัฒนา ปรับปรุง แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ กระบวนการจัดการคุณภาพวงจรเดมมิง (PDCA or Deming Cycle) 2. การนำแนวคิดการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ของ ความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ หลักสูตรการศึกษาแกนกลางขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 1 ทักษะศิลป์ ทฤษฎีการศึกษา การศึกษาและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ที่เน้นการแสดงออกทางด้านศิลปะที่มีความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์ทั้ง 4 ด้าน คือ 1.ความคล่องในการคิด 2.ด้านความคิดยืดหยุ่น 3.ด้านความคิดริเริ่ม 4.ด้านความคิดละเอียดละออ นำมาสร้างแบบฝึกทักษะกระบวนการคิดสร้างสรรค์โดยใช้ภาพเป็นสื่อ การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา 3 เรื่อง 6 ข้อคำถาม ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ตัวแปร1. ตัวแปรต้น คือ แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา เรื่อง ทักษะธาตุและองค์ประกอบศิลป์ ด้วยการใช้บทเรียน 3 เรื่อง คือ เรื่องที่หนึ่ง การวาดภาพต้นไม้โดยการลากเส้นสร้างสรรค์ เรื่องที่สอง คือ รูปร่าง รูปทรง แสงและเงา เรื่องที่สาม คือ การวาดภาพตามที่กำหนดให้อย่างสวยงามเหมือนภาพต้นแบบ และสร้างสรรค์แต่งเติมภาพ โดยการสอนตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา 2. ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์การใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา ด้วยการใช้บทเรียน 3 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ SPSS/PC+ (Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer Plus) เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การอภิปรายผล

ผลจากการวิจัยเมื่อดำเนินการตามกระบวนการตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในการศึกษาครั้งนี้คือ วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้แบบฝึกเพื่อความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศา ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัยตามแผนการวิจัยการแสดงผลด้านกระบวนการพัฒนาคุณภาพ โดยการใช้ วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)ตามกระบวนการที่ค้นพบ ได้ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการ แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

1.คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก เป็นเพศหญิง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 51.61 และ เพศชาย จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 48.39 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากอายุ 9-10 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 69.35 อายุ 11 ปี ขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 30.65

2. ระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในการเรียนแบบฝึก

ด้านการแสดงผลเชิงปริมาณ

การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร – องศา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 62 คน ก่อนการใช้แบบฝึก การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร – องศา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถสรุปผลเชิงปริมาณได้ว่า ก่อนการใช้แบบฝึกการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร – องศา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 62 คนมีผลการประเมินอยู่ในระดับคะแนน 5 สูงสุด ตามด้วย ระดับคะแนน 4 และระดับคะแนน 3 หมายความว่า 5 = ดีเยี่ยม 4 = เยี่ยม และ 3 = ปานกลาง ผลคะแนนในระดับค่าคะแนน 5 ร้อยละ 80 ขึ้นไป พัฒนาในเรื่อง ความแตกต่าง ความสวยงาม ประณีตในการวาดภาพและระบายสีในระดับได้คะแนนร้อยละ 70 ขึ้นไป คือ ความแปลกใหม่ไม่เหมือนใคร ความคิดยืดหยุ่นละเอียดลออความสำเร็จของผลงานศิลปะสำหรับผลคะแนนในระดับค่าคะแนน 5 ที่ได้ 90 ขึ้นไป ผลคะแนนในระดับค่าคะแนน 5 คือ การจัดเก็บอุปกรณ์

หลังการใช้แบบฝึก การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะ บทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร – องศา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถสรุปผลเชิงปริมาณได้ว่าหลังการใช้แบบฝึกการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร – องศา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 62 คนมีผลการประเมินอยู่ในระดับคะแนน 5 สูงสุด ตามด้วย ระดับคะแนน 4 และระดับคะแนน 3 หมายความว่า 5 = ดีเยี่ยม 4 = เยี่ยม และ 3 = ปานกลาง ผลคะแนนในระดับค่าคะแนน 5 ร้อยละ 90 ขึ้นไป พัฒนาในเรื่อง ความแตกต่าง ความแปลกใหม่ไม่เหมือนใคร ความสำเร็จของผลงาน

ศิลปะ การจัดเก็บอุปกรณ์ในระดับได้คะแนนร้อยละ 85 ขึ้นไป คือ ความคิดยืดหยุ่นละเอียดลออ และ ความสวยงามประณีตในการวาดภาพและระบายสี ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าการสร้างกระบวนการเรียนรู้ด้วยแนวคิด TQM ด้วยการใช้ PDCA มาสร้าง แบบฝึกสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้แสดง 2.ระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในการเรียนแบบฝึก การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร – องศ่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 62 คน ก่อนการใช้แบบฝึก การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร – องศ่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถสรุปผลเชิงปริมาณได้ว่า การใช้แบบฝึกการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร – องศ่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 62 คนการพัฒนาในเรื่อง ความแตกต่าง ความสวยงามประณีตในการวาดภาพและระบายสีในระดับได้คะแนนร้อยละ 70 ขึ้นไป คือ ความแปลกใหม่ไม่เหมือนใครความคิดยืดหยุ่นละเอียดลออความสำเร็จของผลงานศิลปะสำหรับผลคะแนนในระดับค่าคะแนน 5 ที่ได้ 90 ขึ้นไป ผลคะแนนในระดับค่าคะแนน 5 คือ การจัดเก็บอุปกรณ์ หลังการใช้แบบฝึก การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร – องศ่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถสรุปผลเชิงปริมาณได้ว่าหลังการใช้แบบฝึกการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร – องศ่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 62 คนมีผลการประเมินอยู่ในระดับ สูงสุด คือ พัฒนาในเรื่อง ความแตกต่าง ความแปลกใหม่ไม่เหมือนใคร ความสำเร็จของผลงานศิลปะ การจัดเก็บอุปกรณ์ในระดับได้คะแนนร้อยละ 85 ขึ้นไป คือ ความคิดยืดหยุ่นละเอียดลออ และ ความสวยงามประณีตในการวาดภาพและระบายสี

ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าการสร้างกระบวนการเรียนรู้ด้วยแนวคิด TQM ด้วยการใช้ PDCA มาสร้าง แบบฝึกสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

กระบวนการพัฒนาคุณภาพระบบTQMโดยการใช้วงจรเดมมิง (PDCA or Deming Cycle)เพื่อนำกระบวนการสอนการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร – องศ่นักเรียนนำไปปฏิบัติได้จริงและสามารถนำไปเป็นต้นแบบในการสร้างคู่มือในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาอื่นๆ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อิงผู้เรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนาธรรมศาสตร์.
- กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ.(2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2547). แนวทางพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.กรุงเทพฯ : องค์_การรับส่ง>และพัสดุภัณฑ์_ (ร.ส.พ.).
- จิตนภา โสระเวช.(2543) .การพัฒนาคุณภาพวิชาศิลปศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการใช้การเรียนรู้สื่อผสม.สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- ช่วงโชติ พันธุเวช.(2548) .การจัดการศึกษาเชิงคุณภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ภาวิณี โสระเวช.(2548) .การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพวิชาทัศนศิลป์กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ . มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สายฝนทัพขาว(2555). การพัฒนาระบบและกลไกการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในบัณฑิตวิทยาลัยแบบบูรณาการโดยมุ่งเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน.
- อุทุมพร จามรมาน.(2544).คำอธิบายตัวบ่งชี้ เกณฑ์ประเมินคุณภาพโรงเรียนและแหล่งตรวจสอบในการประกันคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- Freeman, Donald. (1998). Doing Teacher-Research : From Inquiry To Understanding.
- Crosby, P. B. (1979). Quality is free. New York : McGraw – Hill.
- Hill, R. (1998). Quality assurance, continuous quality.Improvement andhealth care.Document in Quality Assurance Seminar, Saraburi, 12-15 October.
- Winch, C. (1996).Quality and education.Oxford : Blackwell.

ภาคผนวก

ประวัติผู้ทำรายงานการวิจัย

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) ภาวิณี โสระเวช

(ภาษาอังกฤษ) PAWINEE SORAWECH

เพศ หญิง วันเดือนปีเกิด 5 สิงหาคม 2514

สถานที่ติดต่อ(ที่ทำงาน) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

โทรศัพท์/โทรสาร 02-1601109

E-mail : pawinee_so@hotmail.co.th

ที่อยู่(ที่บ้าน) 90/129 หมู่บ้านแก้วขวัญ ถนนเสมาฟ้าคราม ต.คูคต อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี 12130

โทรศัพท์/โทรสาร 086-666-8155

ระดับการศึกษา

ระดับ	สาขา	สถาบัน
ปริญญาตรี	ออกแบบนิเทศศิลป์	สถาบันราชภัฏสวนดุสิต
ปริญญาโท	การจัดการคุณภาพ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

